

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2017/2401 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 12 decembrie 2017****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Securitizările sunt o componentă importantă a unor piețe financiare funcționale, în măsura în care contribuie la diversificarea surselor de care dispun instituțiile de credit și firmele de investiții (denumite în continuare „instituțiile”) pentru finanțare și pentru diversificarea riscurilor, precum și la eliberarea capitalului reglementat care poate fi apoi realocat pentru a sprijini acordarea de noi credite, în special pentru finanțarea economiei reale. În plus, securitizările oferă instituțiilor și altor participanți de pe piață oportunități suplimentare de investiții, permițând, astfel, diversificarea portofoliilor și facilitarea fluxului de finanțare pentru întreprinderi și persoane fizice, atât în statele membre, cât și la nivel transfrontalier, în întreaga Uniune. Aceste beneficii ar trebui, totuși, să fie analizate în raport cu costurile și riscurile lor potențiale, inclusiv în raport cu impactul acestora asupra stabilității financiare. Astfel cum s-a văzut în prima etapă a crizei financiare care a început în vara anului 2007, practicile nesănătoase de pe piețele securitizărilor au generat amenințări semnificative la adresa integrității sistemului financiar, și anume din cauza efectului de levier excesiv, a structurilor complexe și opace care au făcut ca procesul de stabilire a prețurilor să fie problematic, a dependenței automate de ratingurile externe sau a divergențelor dintre interesele investitorilor și cele ale inițiatorilor (denumite în continuare „riscurile de agenție”).
- (2) În ultimii ani, volumul de securitizări emise în Uniune s-a menținut sub nivelul maxim înregistrat înainte de criză din mai multe motive, printre acestea numărându-se conotațiile negative asociate în general acestui tip de tranzacții. Pentru a preveni reapariția circumstanțelor care au declanșat criza financiară, redresarea piețelor securitizărilor ar trebui să se bazeze pe practici de piață solide și prudente. În acest scop, Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ stabilește elementele esențiale ale unui cadru global de securizare, cu criterii pentru identificarea securitizărilor simple, transparente și standardizate (STS) și un sistem de supraveghere pentru a monitoriza aplicarea corectă a acestor criterii de către inițiatori, sponsori, emitenți și investitori instituționali. În plus, respectivul regulament prevede un set de cerințe comune privind reținerea riscului, obligația de diligență și publicarea informațiilor pentru toate sectoarele serviciilor financiare.

⁽¹⁾ JO C 219, 17.6.2016, p. 2.

⁽²⁾ JO C 82, 3.3.2016, p. 1.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 octombrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 noiembrie 2017.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securizarea și de creare a unui cadru european pentru o securizare simplă, transparentă și standardizată și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

- (3) În conformitate cu obiectivele prevăzute de Regulamentul (UE) 2017/2402, cerințele de capital reglementat prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ pentru instituțiile care inițiază, sponsorizează sau investesc în securitizări ar trebui modificate pentru a reflecta în mod adecvat caracteristicile specifice ale securitizărilor STS, în cazul în care astfel de securitizări îndeplinesc, de asemenea, cerințele suplimentare prevăzute de prezentul regulament, și pentru a remedia deficiențele evidențiate de criza financiară, și anume dependența automată de ratingurile externe, aplicarea unor ponderi de risc extrem de scăzute pentru tranșele din securitizare care beneficiază de rating superior și, în schimb, aplicarea unor ponderi de risc extrem de ridicate pentru tranșele cu rating scăzut, precum și o insuficientă sensibilitate la risc. La 11 decembrie 2014, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) a publicat documentul intitulat „Revizuirea cadrului de securitizare” (denumit în continuare „cadrul Basel revizuit”), care prevede diverse modificări ale standardelor de capital reglementat aplicabile securitizărilor în vederea remedierii acestor deficiențe. La 11 iulie 2016, BCBS a publicat un standard actualizat pentru tratamentul capitalului reglementat în cazul expunerilor din securitizare, care include tratamentul capitalului reglementat pentru securitizări „simple, transparente și comparabile”. Standardul respectiv modifică cadrul Basel revizuit. Modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013 ar trebui să țină seama de dispozițiile cadrului Basel revizuit, astfel cum a fost modificat.
- (4) Conform Regulamentului (UE) nr. 575/2013, toate instituțiile ar trebui să utilizeze aceleași metode de calcul pentru a stabili cerințele de capital pentru pozițiile dintr-o securitizare. În primă instanță și pentru a elimina orice formă de dependență automată de ratingurile externe, o instituție ar trebui să utilizeze propriul calcul al cerințelor de capital reglementat atunci când instituția are aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating (denumită în continuare „abordarea IRB”) pentru expunerile de același tip ca și expunerile-suport ale securitizării și este în măsură să calculeze cerințele de capital reglementat în raport cu expunerile-suport ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate („ K_{IRB} ”), fiind în fiecare caz supuse anumitor date de intrare predefinite (abordarea IRB a securitizării – „SEC-IRBA”). Prin urmare, o abordare standardizată a securitizării („SEC-SA”) ar trebui pusă la dispoziția instituțiilor care nu pot utiliza SEC-IRBA în raport cu pozițiile lor într-o anumită securitizare. SEC-SA ar trebui să se bazeze pe o formulă care utilizează ca date de intrare cerințele de capital care ar fi calculate potrivit abordării standardizate a riscului de credit în raport cu expunerile-suport ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate („ K_{SA} ”). Atunci când primele două abordări nu sunt disponibile, instituțiile ar trebui să fie în măsură să aplice abordarea securitizării bazată pe modele externe de rating („SEC-ERBA”). Conform SEC-ERBA, cerințele de capital ar trebui alocate tranșelor de securitizare pe baza ratingului lor extern. Cu toate acestea, instituțiile ar trebui să utilizeze întotdeauna SEC-ERBA ca soluție de rezervă în cazul în care SEC-IRBA nu este disponibilă pentru tranșe cu rating scăzut și pentru anumite tranșe cu rating mediu ale securitizărilor STS identificate prin parametri adecvați. În cazul securitizărilor care nu sunt STS, utilizarea SEC-SA după SEC-IRBA ar trebui restricționată în mai mare măsură. În plus, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a interzice utilizarea SEC-SA atunci când aceasta din urmă nu este în măsură să combată în mod adecvat riscurile pe care le prezintă securitizarea pentru solvabilitatea instituției sau pentru stabilitatea financiară. În urma notificării autorității competente, instituțiile ar trebui să aibă posibilitatea să utilizeze SEC-ERBA pentru toate securitizările care beneficiază de rating pe care le dețin atunci când nu pot utiliza SEC-IRBA.
- (5) Riscurile de agenție și riscurile de model sunt mai frecvente în cazul securitizărilor decât în cazul altor active financiare și generează un anumit grad de incertitudine în ceea ce privește calcularea cerințelor de capital pentru securitizări, chiar și după ce au fost luați în considerare toți factorii de risc relevanți. Pentru a reflecta aceste riscuri în mod adecvat, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui modificat astfel încât să prevadă un prag al ponderii de risc de minimum 15 % pentru toate pozițiile din securitizare. Resecuritizedările se caracterizează însă printr-un grad mai ridicat de complexitate și de risc și, în consecință, doar anumite forme de resecuritizedări sunt permise în temeiul Regulamentului (UE) 2017/2402. În plus, pozițiile din resecuritizedări ar trebui să fie supuse unui calcul al capitalului reglementat mai prudent, precum și unui prag al ponderii de risc de 100 %.
- (6) Instituțiile nu ar trebui să fie obligate să aplice o pondere de risc mai mare unei poziții de rang superior decât ponderea pe care ar aplica-o dacă ar deține direct expunerile-suport, reflectând astfel beneficiile pe care îmbunătățirea calității creditului le aduce pozițiilor de rang superior de la tranșele de rang inferior în structura securitizării. Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui, prin urmare, să prevadă o abordare de tip „look-through”, conform căreia unei poziții din securitizare de rang superior ar trebui să i se atribuie o pondere maximă de risc egală cu ponderea medie de risc în funcție de expuneri, aplicabilă expunerilor-suport, iar o astfel de abordare ar trebui să fie disponibilă indiferent dacă poziția relevantă beneficiază sau nu de rating și indiferent de abordarea folosită pentru portofoliul-suport (abordarea standardizată sau abordarea IRB), sub rezerva respectării anumitor condiții.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

- (7) Actualul cadru de reglementare permite instituțiilor care pot calcula cerințele de capital pentru expunerile-suport în conformitate cu abordarea IRB ca și cum expunerile respective nu ar fi fost securitizate (K_{IRB}) să aplice un plafon global cuantumurilor maxime ponderate la risc ale expunerilor. În măsura în care procesul de securitizare reduce riscul asociat expunerilor-suport, acest plafon ar trebui să fie disponibil pentru toate instituțiile inițiatoare și sponsor, indiferent de abordarea pe care o utilizează pentru calcularea cerințelor de capital reglementat necesar pentru pozițiile din securitizare.
- (8) Astfel cum a subliniat Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ în documentul său „Raport privind securitizările eligibile” din iulie 2015, din dovezile empirice existente privind cazurile de nerambursare și pierderi rezultă că securitizările STS au avut performanțe mai bune decât alte securitizări în timpul crizei financiare, ceea ce arată că utilizarea unor structuri simple și transparente și a unor practici de execuție solide în cazul securitizărilor STS conduce la scăderea riscurilor de credit, operaționale și de agenție. Prin urmare, este oportun să se modifice Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a prevedea o calibrare în mod adecvat sensibilă la riscuri în cazul securitizărilor STS, cu condiția ca acestea să respecte cerințe suplimentare de minimizare a riscului, astfel cum se prevede în recomandările emise de ABE în respectivul raport, aceasta presupunând, în special, un prag redus al ponderii de risc de 10 % pentru pozițiile de rang superior.
- (9) Cerințele de capital mai reduse aplicabile securitizărilor STS ar trebui să fie limitate la securitizările în cadrul cărora proprietatea asupra expunerilor-suport este transferată unei entități special constituite în scopul securitizării sau SSPE (denumite în continuare „securitizări tradiționale”). Cu toate acestea, instituțiilor care rețin poziții de rang superior în cadrul securitizărilor sintetice garantate printr-un portofoliu-suport de împrumuturi acordate întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) ar trebui de asemenea să li se permită să aplice acestor poziții cerințele de capital mai reduse disponibile pentru securitizările STS în cazul în care aceste tranzacții sunt considerate ca fiind de înaltă calitate în conformitate cu anumite criterii stricte, inclusiv privind investitorii eligibili. În special, acest subset de securitizări sintetice ar trebui să beneficieze de garanții sau de contragarantii fie din partea administrației centrale sau a băncii centrale a unui stat membru ori a unei entități de promovare, fie din partea unui investitor instituțional cu condiția ca garanția sau contragarantia acordată de respectivul investitor instituțional să fie pe deplin garantată cu numerar depozitat la instituțiile inițiatoare. Tratatul preferențial în materie de capital reglementat pentru securitizările STS care ar fi acordat acestor tranzacții în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 nu aduce atingere respectării cadrului Uniunii privind ajutoarele de stat, astfel cum este prevăzut în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾.
- (10) În vederea armonizării practicilor în materie de supraveghere în întreaga Uniune, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei, ținând cont de raportul ABE, în ceea ce privește precizarea condițiilor pentru transferul riscului de credit către terți, noțiunea de transfer corespunzător al riscului de credit către terți, precum și cerințele privind evaluarea de către autoritățile competente a transferului riscului de credit, atât pentru securitizările tradiționale, cât și pentru securitizările sintetice. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽³⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (11) Standardele tehnice în materie de servicii financiare ar trebui să asigure o protecție adecvată a investitorilor și a consumatorilor din întreaga Uniune. Ar fi eficient și oportun să se încredințeze ABE, ca organism care deține un nivel înalt de competențe de specialitate, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare care nu implică opțiuni de politică, pe care să le înainteze Comisiei.

(1) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(2) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

(3) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (12) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare elaborate de ABE, cu privire la ceea ce constituie o metodă suficient de prudentă pentru măsurarea cuantumului părții care nu a fost trasă din facilitățile de furnizare de numerar în avans, în contextul calculării valorii expunerii aferentă unei securitizări, precum și cu privire la precizarea condițiilor pentru a permite instituțiilor să calculeze $K_{r,b}$ aferente portofoliului de expuneri-suport dintr-o securitizare, ca în cazul unor creanțe achiziționate. Comisia ar trebui să adopte respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte delegate, în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
- (13) Celorlalte cerințe de capital reglementat pentru securitizări prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să li se aducă numai modificări subsidiare, în măsura în care acestea sunt necesare pentru a reflecta noua ierarhie a abordărilor și dispozițiile speciale privind securitizările STS. În special, dispozițiile legate de recunoașterea unui transfer semnificativ al riscului și cerințele privind evaluările externe ale creditului ar trebui să continue să se aplice în mare în aceleași condiții ca în prezent. Cu toate acestea, partea a cincea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie eliminată în întregime, cu excepția cerinței de a deține ponderi de risc suplimentare, care ar trebui impuse instituțiilor care au încălcat dispozițiile din capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402.
- (14) Este necesar ca modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 575/2013 prevăzute în prezentul regulament să se aplice tuturor pozițiilor din securitizare deținute de o instituție. Cu toate acestea, pentru a diminua cât mai mult costurile aferente tranziției, și pentru a permite o migrare fără probleme către noul cadru, instituțiile ar trebui să continue până la 31 decembrie 2019 să aplice cadrul anterior, și anume dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 care se aplică înainte de data aplicării prezentului regulament, tuturor pozițiilor din securitizare pe care le dețin la data aplicării prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) punctele 13 și 14 se înlocuiesc cu următorul text:

„13. «inițiator» înseamnă un inițiator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2017/2402 (*);

14. «sponsor» înseamnă un sponsor astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

(*) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).”;

(b) se introduce următorul punct:

„14a. «creditor inițial» înseamnă un creditor inițial astfel cum este definit la articolul 2 punctul 20 din Regulamentul (UE) 2017/2402”;

(c) punctele 61, 62 și 63 se înlocuiesc cu următorul text:

„61. «securitizare» înseamnă o securitizare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

62. «poziție din securitizare» înseamnă o poziție din securitizare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 19 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

63. «resecuritzare» înseamnă o resecuritzare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2017/2402.”

(d) punctele 66 și 67 se înlocuiesc cu următorul text:

„66. «entitate special constituită în scopul securitizării» sau «SSPE» înseamnă o entitate special constituită în scopul securitizării sau o SSPE astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

67. «tranșă» înseamnă o tranșă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 6 din Regulamentul (UE) 2017/2402;”

(e) se adaugă următorul punct:

„129. „societate de administrare” înseamnă o societate de administrare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (UE) 2017/2402.”

2. La articolul 36 alineatul (1) litera (k), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) poziții din securitizare, în conformitate cu articolul 244 alineatul (1) litera (b), cu articolul 245 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 253;”.

3. Articolul 109 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 109

Tratamentul pozițiilor din securitizare

Instituțiile calculează cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru o poziție pe care o dețin într-o securitizare, în conformitate cu capitolul 5.”

4. La articolul 134, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul în care o instituție oferă protecția creditului pentru o serie de expuneri supuse condiției potrivit căreia al n-lea caz de nerambursare corespunzător expunerilor declanșează plata, iar acest eveniment de credit conduce la încetarea contractului, ponderile de risc pentru expunerile incluse în coș, mai puțin un număr de n-1 expuneri, sunt agregate până la un nivel maxim de 1 250 % și multiplicare cu valoarea nominală a protecției furnizate de instrumentul financiar derivat de credit pentru a obține cuantumul ponderat la risc al expunerii. Cele n-1 expuneri excluse din agregare sunt determinate astfel încât să includă fiecare dintre acele expuneri care generează un quantum ponderat la risc al expunerii inferior cuantumul ponderat la risc al oricărei expuneri incluse în agregare.”

5. La articolul 142 alineatul (1), punctul 8 se elimină.

6. La articolul 153, alineatele (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) În cazul creanțelor achiziționate asupra societăților, reducerile de preț de cumpărare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile parțiale care asigură protecția pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, al pierderilor din diminuarea valorii creanței sau al pierderilor provenite din ambele situații pot fi considerate drept o protecție a creditului pentru prima pierdere de către cumpărătorul creanțelor sau de către beneficiarul garanției reale sau al garanției parțiale, în conformitate cu capitolul 5 secțiunea 3 subsecțiunile 2 și 3. Vânzătorul care oferă reducerea de preț de cumpărare rambursabilă și furnizorul unei garanții reale sau a unei garanții parțiale tratează respectiva garanție drept o expunere față de o poziție care suportă prima pierdere în conformitate cu capitolul 5 secțiunea 3 subsecțiunile 2 și 3.

(8) În cazul în care o instituție oferă protecția creditului pentru o serie de expuneri supuse condiției potrivit căreia al n-lea caz de nerambursare corespunzător expunerilor declanșează plata, iar acest eveniment de credit conduce la încetarea contractului, ponderile de risc pentru expunerile incluse în coș sunt agregate, mai puțin un număr de n-1 expuneri, unde suma cuantumul pierderilor așteptate înmulțit cu 12,5 și al cuantumul ponderat la risc al expunerii nu depășește valoarea nominală a protecției furnizate de instrumentul financiar derivat de credit înmulțită cu 12,5. Cele n-1 expuneri excluse din agregare sunt determinate astfel încât să includă fiecare dintre acele expuneri care generează un quantum ponderat la risc al expunerii inferior cuantumul ponderat la risc al oricărei expuneri incluse în agregare. O pondere de risc de 1 250 % se aplică pozițiilor din coș pentru care instituția nu poate determina ponderea de risc în temeiul Abordării IRB.”

7. La articolul 154, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul creanțelor achiziționate de tip retail, reducerile de preț de cumpărare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile parțiale care asigură protecția pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, al pierderilor din diminuarea valorii creanței sau al pierderilor provenite din ambele situații pot fi considerate drept o protecție a creditului pentru prima pierdere de către cumpărătorul creanțelor sau de către beneficiarul garanției reale sau al garanției parțiale, în conformitate cu capitolul 5 secțiunea 3 subsecțiunile 2 și 3. Vânzătorul care oferă reducerea de preț de cumpărare rambursabilă și furnizorul garanției reale sau a garanției parțiale tratează respectivele garanții drept o expunere față de o poziție care suportă prima pierdere în conformitate cu capitolul 5 secțiunea 3 subsecțiunile 2 și 3.”

8. La articolul 197 alineatul (1), litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) poziții din securitizare care nu sunt poziții din resecuritizare și cărora li se aplică o pondere de risc de 100 % sau mai mică în conformitate cu articolele 261-264;”.

9. În partea a treia titlul II, capitolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 5

Securitizarea

Secțiunea 1

Definiții și criteriile pentru securitizările simple, transparente și standardizate

Articolul 242

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. «opțiune de solicitare a stingerii securitizării» înseamnă o opțiune contractuală care permite inițiatorului, atunci când cuantumul expunerilor-suport rămase de rambursat ajunge la un anumit nivel prestabilit sau scade sub acesta, să răscumpere pozițiile din securitizare înainte de rambursarea tuturor expunerilor securitizate, fie prin răscumpărarea expunerilor-suport rămase în portofoliu în cazul securitizărilor tradiționale, fie prin rezilierea protecției creditului în cazul securitizărilor sintetice;
2. «componentă de dobândă care îmbunătățește calitatea creditului» înseamnă un activ bilanțier care reprezintă o evaluare a fluxurilor de numerar legate de venitul viitor din expuneri (future margin income) și reprezintă o tranșă subordonată în cadrul securitizării;
3. «facilitate de lichiditate» înseamnă o facilitate de lichiditate astfel cum este definită la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) 2017/2402;
4. «poziție care nu beneficiază de rating» înseamnă o poziție din securitizare care nu beneficiază de o evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu secțiunea 4;
5. «poziție care beneficiază de rating» înseamnă o poziție din securitizare care beneficiază de o evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu secțiunea 4;
6. «poziție din securitizare de rang superior» înseamnă o poziție susținută sau garantată cu un drept de prim rang asupra ansamblului expunerilor-suport, fără a se lua în considerare, în acest scop, sumele datorate în baza contractelor aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele sau alte plăți similare și indiferent de eventualele diferențe în privința scadenței față de una sau mai multe alte tranșe de rang superior cu care poziția respectivă împarte pierderile în mod proporțional;
7. «portofoliu IRB» înseamnă un portofoliu de expuneri-suport aparținând unei categorii pentru care instituția are aprobarea de a utiliza abordarea IRB și este în măsură să calculeze cuantumul ponderat la risc ale expunerilor, în conformitate cu capitolul 3, pentru toate aceste expuneri;
8. «portofoliu mixt» înseamnă un portofoliu de expuneri-suport aparținând unei categorii pentru care instituția are aprobarea de a utiliza abordarea IRB și este în măsură să calculeze cuantumul ponderat la risc ale expunerilor, în conformitate cu capitolul 3, pentru unele, dar nu pentru toate aceste expuneri;
9. «supragarantare» înseamnă orice formă de îmbunătățire a calității creditului prin care se conferă expunerilor-suport o valoare mai mare decât valoarea pozițiilor din securitizare;
10. securitizare simplă, transparentă și standardizată sau «securitizare STS» înseamnă o securitizare care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2402;
11. «program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active» sau «program ABCP» înseamnă un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active sau program ABCP, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2017/2402;
12. «tranzacție cu titluri pe termen scurt garantate cu active» sau «tranzacție ABCP» înseamnă o tranzacție cu titluri pe termen scurt garantate cu active sau o tranzacție ABCP, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2017/2402;
13. «securitizare tradițională» înseamnă o securitizare tradițională astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

14. «securitizare sintetică» înseamnă o securitizare sintetică astfel cum este definită la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2017/2402;
15. «expunere reînnoibilă» înseamnă o expunere reînnoibilă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) 2017/2402;
16. «clauză de amortizare anticipată» înseamnă o clauză de amortizare anticipată, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 17 din Regulamentul (UE) 2017/2402;
17. «tranșă care suportă prima pierdere» înseamnă o tranșă care suportă prima pierdere, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2402;
18. «poziție-mezanin din securitizare» înseamnă o poziție din securitizare care este subordonată poziției din securitizare de rang superior și este de rang superior tranșei care suportă prima pierdere și căreia i se aplică o pondere de risc mai mică de 1 250 % și mai mare de 25 %, în conformitate cu secțiunea 3 subsecțiunile 2 și 3;
19. «entitate de promovare» înseamnă orice întreprindere sau entitate instituită de administrația centrală, regională sau locală a unui stat membru, care acordă credite promoționale sau acordă garanții promoționale, al cărui scop principal nu este de a face profit sau de a maximiza cota de piață, ci de a promova obiectivele de politică publică ale administrației respective, cu condiția ca administrația respectivă să aibă obligația, în temeiul normelor privind ajutorul de stat, de a proteja baza economică a întreprinderii sau a entității și de a menține viabilitatea acesteia pe durata existenței sale ori ca cel puțin 90 % din capitalul inițial sau finanțarea inițială a acesteia sau din creditul promoțional pe care îl acordă să fie garantat în mod direct sau indirect de respectiva administrație centrală, regională sau locală a statului membru.

Articolul 243

Criterii pentru securitizările STS eligibile pentru un tratament diferențiat în materie de capital

(1) Pozițiile din cadrul unui program ABCP sau al unei tranzacții ABCP care pot fi considerate drept poziții într-o securitizare STS sunt eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolele 260, 262 și 264 în cazul în care sunt îndeplinite următoarele cerințe:

- (a) expunerile-suport îndeplinesc, în momentul includerii lor în programul ABCP, potrivit informațiilor deținute de inițiator sau de creditorul inițial, condițiile pentru a li se atribui, în temeiul abordării standardizate și luând în considerare orice diminuări eligibile ale riscului de credit, o pondere de risc egală sau mai mică decât 75 % pe o bază individuală în cazul în care expunerea este o expunere de tip retail sau o pondere de 100 % pentru orice altă expunere; și
- (b) valoarea expunerii agregate a tuturor expunerilor față de un singur debitor la nivel de program ABCP nu depășește 2 % din valoarea agregată a tuturor expunerilor din cadrul programului ABCP la momentul adăugării acestora la programul ABCP. În sensul acestui calcul, împrumuturile sau contractele de leasing acordate unui grup de clienți aflați în legătură, potrivit informațiilor deținute de sponsor, sunt considerate expuneri față de un singur debitor.

În cazul creanțelor comerciale, primul paragraf litera (b) nu se aplică în cazul în care riscul de credit al acestor creanțe comerciale este acoperit integral de o protecție a creditului eligibilă în conformitate cu capitolul 4, cu condiția ca, în acest caz, furnizorul de protecție să fie o instituție, o societate de asigurare sau o societate de reasigurare. În sensul prezentului paragraf, numai partea de creanțe comerciale rămase după luarea în considerare a efectului oricărei reduceri de preț de cumpărare și al oricărei supragaranțări este folosită pentru a stabili dacă acestea sunt acoperite integral și dacă se atinge limita de concentrare.

Primul paragraf litera (b) nu se aplică în cazul valorilor reziduale securitizate ale contractelor de leasing, care nu sunt expuse riscului de refinanțare sau riscului asociat revânzării ca urmare a unui angajament executoriu din punct de vedere juridic de răscumpărare sau de refinanțare a expunerii respective cu o sumă prestabilită din partea unui terț eligibil în temeiul articolului 201 alineatul (1).

Prin derogare de la primul paragraf litera (a), în cazul în care o instituție aplică articolul 248 alineatul (3) sau i s-a acordat aprobarea de a aplica abordarea bazată pe evaluări interne în conformitate cu articolul 265, ponderea de risc pe care instituția respectivă ar atribui-o unei facilități de lichiditate, care să acopere în întregime ABCP emise în cadrul programului, este mai mică sau egală cu 100 %.

(2) Pozițiile într-o securitizare, alta decât din cadrul unui program ABCP sau al unei tranzacții ABCP, care pot fi considerate drept poziții într-o securitizare STS, sunt eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolele 260, 262 și 264 în cazul în care sunt îndeplinite următoarele cerințe:

- (a) la momentul includerii în securitizare, valoarea agregată a tuturor expunerilor față de un singur debitor din portofoliu nu depășește 2 % din totalul valorilor agregate ale expunerilor rămase de rambursat din portofoliul de expuneri-suport. În sensul acestui calcul, împrumuturile sau contractele de leasing acordate unui grup de clienți aflați în legătură sunt considerate expuneri față de un singur debitor.

Primul paragraf de la prezenta literă nu se aplică în cazul valorilor reziduale securitizate ale contractelor de leasing, care nu sunt expuse riscului de refinanțare sau riscului asociat revânzării ca urmare a unui angajament executoriu din punct de vedere juridic de răscumpărare sau de refinanțare a expunerii respective cu o sumă prestabilă din partea unui terț eligibil în temeiul articolului 201 alineatul (1);

- (b) la momentul includerii acestora în securitizare, expunerile-suport îndeplinesc condițiile pentru a li se atribui, în temeiul abordării standardizate și ținând cont de eventuala diminuare eligibilă a riscului de credit, o pondere de risc egală sau mai mică decât:

(i) 40 % pe baza mediei ponderate a valorii expunerilor pentru portofoliu în cazul în care expunerile sunt împrumuturi garantate cu ipotecă asupra bunurilor imobile locative sau împrumuturi locative garantate integral, astfel cum se menționează la articolul 129 alineatul (1) litera (e);

(ii) 50 % pe baza unei expuneri individuale în cazul în care expunerea este un împrumut garantat cu ipotecă comerciale;

(iii) 75 % pe baza unei expuneri individuale în cazul în care expunerea este o expunere de tip retail;

(iv) pentru orice alte expuneri, 100 % pentru o expunere individuală;

- (c) în cazul în care se aplică litera (b) punctele (i) și (ii), împrumuturile garantate prin titluri de garanție de rang inferior asupra unui anumit activ nu sunt incluse în securitizare decât dacă toate împrumuturile garantate prin titluri de garanție de rang superior asupra activului în cauză sunt, de asemenea, incluse în securitizare;

- (d) în cazul în care se aplică litera (b) punctul (i) din prezentul alineat, niciun împrumut din portofoliul de expuneri-suport nu are un raport între împrumut și valoarea bunurilor gajate mai mare de 100 % în momentul includerii în securitizare, măsurat în conformitate cu articolul 129 alineatul (1) litera (d) punctul (i) și cu articolul 229 alineatul (1).

Secțiunea 2

Recunoașterea transferului semnificativ al riscului

Articolul 244

Securitizarea tradițională

(1) Instituția inițitoare a unei securitizări tradiționale poate exclude expunerile-suport de la calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate, dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

- (a) o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport a fost transferată către terți;

- (b) instituția inițitoare aplică o pondere de risc de 1 250 % tuturor pozițiilor din securitizare pe care le deține în securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

(2) Se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat în oricare din următoarele cazuri:

- (a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor-mezanin din securitizare deținute de instituția inițitoare în securitizare nu depășesc 50 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor pozițiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;

- (b) instituția inițitoare nu deține mai mult de 20 % din valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere din securitizare, sub rezerva îndeplinirii ambelor condiții următoare:

(i) inițiatorul poate demonstra că valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere depășește cu o marjă considerabilă o estimare fundamentată a pierderii așteptate din expunerile-suport;

(ii) nu există poziții-mezanin din securitizare.

În cazul în care eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care ar fi obținută de instituția inițiatoare prin securitizarea de la litera (a) sau (b) nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terți, autoritățile competente pot decide, de la caz la caz, că nu se poate considera că a fost transferat către terți un nivel semnificativ al riscului de credit.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile competente pot permite instituțiilor inițiatoare să recunoască transferul semnificativ al riscului de credit pentru o securitizare dacă instituția inițiatoare demonstrează, în fiecare caz în parte, că reducerea cerințelor de fonduri proprii pe care inițiatorul o obține prin securitizare este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terți. Permișiunea se poate acorda numai dacă instituția îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- (a) instituția dispune de politici și de metodologii interne adecvate de gestionare a riscurilor pentru a evalua transferul riscului de credit;
- (b) instituția a recunoscut, de asemenea, transferul riscului de credit către terți în fiecare caz, în vederea gestionării interne a riscului de către instituție și a alocării capitalului intern al acesteia.
- (4) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3), trebuie îndeplinite toate condițiile următoare:
  - (a) documentația referitoare la tranzacție reflectă substanța economică a securitizării;
  - (b) pozițiile din securitizare nu reprezintă obligații de plată ale instituției inițiatoare;
  - (c) expunerile-suport sunt inaccesibile pentru instituția inițiatoare și creditorii săi într-un mod care respectă cerința prevăzută la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/2402;
  - (d) instituția inițiatoare nu păstrează controlul asupra expunerilor-suport. Se consideră că se păstrează controlul asupra expunerilor-suport dacă instituția inițiatoare are dreptul de a răscumpăra de la destinatarul transferului expunerile transferate anterior pentru a realiza profiturile aferente acestora sau dacă are obligația de a-și asuma în alt fel riscul transferat. Păstrarea de către instituția inițiatoare a drepturilor sau a obligațiilor de administrare a expunerilor-suport nu constituie în sine control asupra expunerilor;
  - (e) documentația referitoare la securitizare nu conține clauze sau condiții care:
    - (i) impun instituției inițiatoare obligația de a modifica expunerile-suport pentru a îmbunătăți calitatea medie a portofoliului; sau
    - (ii) majorează profitul care trebuie plătit deținătorilor de poziții sau îmbunătățește în alt fel pozițiile din securitizare ca reacție la o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport;
  - (f) dacă este cazul, documentația privind tranzacția specifică în mod clar faptul că inițiatorul sau sponsorul nu poate decât să achiziționeze sau să răscumpere poziții din securitizare sau să răscumpere, să restructureze sau să substituie expunerile-suport dincolo de obligațiile contractuale în cazul în care astfel de aranjamente se desfășoară cu respectarea condițiilor predominante de pe piață, iar părțile la acestea acționează în interes propriu ca părți libere și independente (în condiții de concurență deplină);
  - (g) în cazul în care există o opțiune de solicitare a stingerii securitizării, opțiunea respectivă trebuie să îndeplinească, de asemenea, toate condițiile următoare:
    - (i) opțiunea poate fi exercitată la discreția instituției inițiatoare;
    - (ii) opțiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10 % din valoarea inițială a expunerilor-suport rămâne nerambursată;
    - (iii) opțiunea nu este structurată astfel încât să evite imputarea pierderilor asupra pozițiilor care beneficiază de îmbunătățire a calității creditului sau asupra altor poziții deținute de investitori în securitizare și nici nu este structurată într-un alt mod care să asigure o îmbunătățire a calității creditului;
  - (h) instituția inițiatoare a primit avizul unui consilier juridic calificat, care confirmă faptul că securitizarea respectă condițiile prevăzute la litera (c) din prezentul alineat.

(5) Autoritățile competente informează ABE cu privire la cazurile în care au hotărât că eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerii nu era justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terți, în conformitate cu alineatul (2), precum și cazurile în care instituțiile au ales să aplice alineatul (3).

(6) ABE monitorizează diversele practici de supraveghere în legătură cu recunoașterea unui transfer semnificativ de risc în securitizările tradiționale, în conformitate cu prezentul articol. În special, ABE analizează:

- (a) condițiile în care are loc transferul unui risc de credit semnificativ către terți, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);
- (b) interpretarea noțiunii de «transfer corespunzător al riscului de credit către terți» în sensul evaluării de către autoritățile competente prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf și la alineatul (3);
- (c) cerințele pentru evaluarea de către autoritățile competente a tranzacțiilor de securitizare pentru care inițiatorul solicită recunoașterea transferului semnificativ al riscului de credit către terți, în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

ABE raportează Comisiei constatările sale până la 2 ianuarie 2021. Ținând cont de raportul ABE, Comisia poate adopta un act delegat în conformitate cu articolul 462 pentru a completa prezentul regulament prin precizarea elementelor enumerate la literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat.

Articolul 245

Securitzarea sintetică

(1) Instituția inițitoare a unei securitizări sintetice poate calcula cuantumul ponderat la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumul pierderilor așteptate aferente expunerilor-suport în conformitate cu articolele 251 și 252, dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

- (a) un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat către terți prin intermediul unei protecții finanțate sau nefinanțate a creditului;
- (b) instituția inițitoare aplică o pondere de risc de 1 250 % tuturor pozițiilor din securitizare pe care le reține în securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

(2) Se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat în oricare din următoarele cazuri:

- (a) cuantumul ponderat la risc ale expunerilor aferente pozițiilor-mezanin din securitizare deținute de instituția inițitoare în securitizare nu depășesc 50 % din cuantumul ponderat la risc ale expunerilor aferente tuturor pozițiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;
- (b) instituția inițitoare nu deține mai mult de 20 % din valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere din securitizare, sub rezerva îndeplinirii ambelor condiții următoare:
  - (i) inițiatorul poate demonstra că valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere depășește cu o marjă considerabilă o estimare fundamentată a pierderii așteptate din expunerile-suport;
  - (ii) nu există poziții-mezanin din securitizare.

În cazul în care eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care ar fi obținută de instituția inițitoare prin această securitizare nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terți, autoritățile competente pot decide, de la caz la caz, că nu se poate considera că a fost transferat către terți un nivel semnificativ al riscului de credit.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile competente pot permite instituțiilor inițitoare să recunoască transferul semnificativ al riscului de credit pentru o securitizare dacă instituția inițitoare demonstrează, în fiecare caz în parte, că reducerea cerințelor de fonduri proprii pe care inițiatorul o obține prin securitizare este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terți. Permișiunea se poate acorda numai dacă instituția îndeplinește ambele condiții următoare:

- (a) instituția dispune de politici și de metodologii interne adecvate de gestionare a riscurilor pentru a evalua transferul riscului;
- (b) instituția a recunoscut, de asemenea, transferul riscului de credit către terți în fiecare caz, în vederea gestionării interne a riscului de către instituție și a alocării capitalului intern al acesteia.

(4) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3), trebuie îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) documentația referitoare la tranzacție reflectă substanța economică a securitizării;
- (b) protecția creditului în temeiul căreia este transferat riscul de credit respectă articolul 249;

- (c) documentația referitoare la securitizare nu conține clauze sau condiții care:
- (i) impun praguri de semnificație ridicate, sub care se consideră că protecția creditului nu este declanșată dacă are loc un eveniment de credit;
  - (ii) permit încetarea protecției ca urmare a deteriorării calității creditului expunerilor-suport;
  - (iii) impun instituției inițitoare obligația de a modifica componența expunerilor-suport pentru a îmbunătăți calitatea medie a portofoliului; sau
  - (iv) majorează costurile instituției legate de protecția creditului sau randamentul ce trebuie plătit deținătorilor de poziții din securitizare ca răspuns la deteriorarea calității creditului portofoliului-suport;
- (d) protecția creditului este executorie în toate jurisdicțiile relevante;
- (e) dacă este cazul, documentația privind tranzacția specifică în mod clar faptul că inițiatorul sau sponsorul nu poate decât să achiziționeze sau să răscumpere poziții din securitizare sau să răscumpere, să restructureze sau să substituie expunerile-suport dincolo de obligațiile sale contractuale în cazul în care astfel de aranjamente se desfășoară cu respectarea condițiilor predominante de pe piață, iar părțile la acestea acționează în interes propriu ca părți libere și independente (în condiții de concurență deplină);
- (f) în cazul în care există o opțiune de solicitare a stingerii securitizării, opțiunea respectivă trebuie să îndeplinească toate condițiile următoare:
- (i) opțiunea poate fi exercitată la discreția instituției inițitoare;
  - (ii) opțiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10 % din valoarea inițială a expunerilor-suport rămâne nerambursată;
  - (iii) opțiunea nu este structurată astfel încât să evite alocarea pierderilor asupra pozițiilor care beneficiază de îmbunătățirea calității creditului sau asupra altor poziții deținute de investitori în securitizare și nici nu este structurată într-un alt mod care să asigure o îmbunătățire a calității creditului;
- (g) instituția inițitoare a primit avizul unui consilier juridic calificat, care confirmă faptul că securitizarea respectă condițiile prevăzute la litera (d) din prezentul alineat.
- (5) Autoritățile competente informează ABE cu privire la cazurile în care au hotărât că eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerii nu era justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terți, în conformitate cu alineatul (2), precum și la cazurile în care instituțiile au ales să aplice alineatul (3).
- (6) ABE monitorizează diversele practici de supraveghere în legătură cu recunoașterea unui transfer semnificativ de risc în securitizările sintetice, în conformitate cu prezentul articol. În special, ABE analizează:
- (a) condițiile în care are loc transferul unui risc de credit semnificativ către terți, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);
  - (b) interpretarea noțiunii de „transfer corespunzător al riscului de credit către terți” în sensul evaluării de către autoritățile competente prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf și la alineatul (3); și
  - (c) cerințele pentru evaluarea de către autoritățile competente a tranzacțiilor de securitizare pentru care inițiatorul solicită recunoașterea transferului unui risc de credit semnificativ către terți, în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

ABE raportează Comisiei constatările sale până la 2 ianuarie 2021. Ținând cont de raportul ABE, Comisia poate adopta un act delegat în conformitate cu articolul 462 pentru a completa prezentul regulament prin precizarea elementelor enumerate la literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat.

Articolul 246

Cerințe operaționale pentru clauzele de amortizare anticipată

În cazul în care securitizarea include expuneri reînnoibile și clauze de amortizare anticipată sau clauze similare, riscul semnificativ de credit este considerat a fi fost transferat de către instituția inițitoare doar dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 244 și 245, iar clauza de amortizare anticipată, odată declanșată:

- (a) nu subordonează creanțele de rang prioritar sau de rang egal deținute de instituție asupra expunerilor-suport creanțelor celorlalți investitori;
- (b) nu subordonează și mai mult creanțele deținute de instituție asupra expunerilor-suport creanțelor altor părți; sau
- (c) nu mărește în alt mod expunerea la pierderi a instituției asociată expunerilor-suport reînnoibile.

Secțiunea 3

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

Subsecțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 247

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

(1) Dacă o instituție inițiatoare a transferat o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport din securitizare în conformitate cu secțiunea 2, instituția respectivă poate:

- (a) în cazul unei securitizări tradiționale, să excludă expunerile-suport din calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate;
- (b) în cazul unei securitizări sintetice, să calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile-suport, în conformitate cu articolele 251 și 252.

(2) Dacă instituția inițiatoare a decis să aplice alineatul (1), aceasta calculează, pentru pozițiile pe care le-ar putea deține în securitizare, cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor potrivit prezentului capitol.

Dacă nu a transferat o parte semnificativă a riscului de credit sau a decis să nu aplice alineatul (1), instituția inițiatoare nu este obligată să calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru niciuna dintre pozițiile pe care le-ar putea deține în securitizare, dar continuă să includă expunerile-suport în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, și după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate.

(3) Dacă există o expunere față de poziții în diferite tranșe ale unei securitizări, expunerea față de fiecare tranșă este considerată o poziție distinctă din securitizare. Furnizorii de protecție a creditului pentru pozițiile din securitizare sunt considerați a fi deținători de poziții din securitizare. Pozițiile din securitizare includ expunerile față de o securitizare care rezultă din contractele aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute pe care instituția le-a încheiat în cadrul tranzacției.

(4) Cu excepția cazului în care o poziție din securitizare este dedusă din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (k), cuantumul ponderat la risc al expunerii este inclus în totalul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor instituției, în sensul articolului 92 alineatul (3).

(5) Cuantumul ponderat la risc al expunerii unei poziții din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc totală relevantă.

(6) Ponderea de risc totală se determină ca fiind suma dintre ponderea de risc stabilită în prezentul capitol și orice pondere de risc suplimentară stabilită în conformitate cu articolul 270a.

Articolul 248

Valoarea expunerii

(1) Valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare se calculează după cum urmează:

- (a) valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare din bilanț este valoarea sa contabilă rămasă după aplicarea, în conformitate cu articolul 110, a oricăror ajustări relevante specifice pentru riscul de credit asupra poziției din securitizare;
- (b) valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare extrabilanțiere este valoarea sa nominală din care se deduce orice ajustare specifică relevantă pentru riscul de credit pentru poziția din securitizare în conformitate cu articolul 110, înmulțită cu factorul relevant de conversie, astfel cum se prevede la prezenta literă. Factorul de conversie este de 100 %, cu excepția facilităților de furnizare de numerar în avans. Pentru a determina valoarea expunerii părții care nu a fost trasă aferente facilităților de furnizare de numerar în avans, se poate aplica un factor de conversie de 0 % la cuantumul nominal al unei facilități de lichiditate care poate fi revocată necondiționat, dacă rambursarea lichidităților trase în cadrul facilității are rang superior în raport cu orice alte creanțe asupra fluxurilor de numerar generate de expunerile-suport și dacă instituția a demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că aplică o metodă suficient de prudentă pentru măsurarea cuantumului părții care nu a fost trasă;

- (c) în cazul riscului de credit al contrapărții aferent unei poziții din securitizare care rezultă dintr-un instrument financiar derivat menționat în anexa II, valoarea expunerii se determină în conformitate cu capitolul 6;
- (d) o instituție inițiatoare poate deduce, din valoarea expunerii unei poziții din securitizare căreia i se atribuie o pondere de risc de 1 250 % în conformitate cu subsecțiunea 3 sau care este dedusă din fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k), cuantumul ajustărilor specifice pentru riscul de credit asupra expunerilor-suport în conformitate cu articolul 110 și orice reducere de preț de cumpărare nerambursabilă legată de astfel de expuneri-suport în măsura în care astfel de reduceri au provocat reducerea fondurilor proprii.

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica ce anume constituie o metodă suficient de prudentă pentru măsurarea cuantumului părții care nu a fost trasă menționată la primul paragraf litera (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 ianuarie 2019.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea de standarde tehnice de reglementare menționate la al treilea paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

- (2) Dacă o instituție are două sau mai multe poziții din securitizare care se suprapun, aceasta include numai una dintre poziții în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor.

În cazul în care pozițiile se suprapun parțial, instituția poate împărți poziția în două părți și poate recunoaște suprapunerea doar în ceea ce privește o singură parte în conformitate cu primul paragraf. Ca alternativă, instituția poate trata pozițiile ca și cum acestea s-ar suprapune integral, optând, în vederea calculării capitalului, pentru extrapolarea poziției care produce cele mai mari cantumuri ponderate la risc ale expunerilor.

Instituția poate să recunoască o suprapunere și între cerințele de fonduri proprii pentru riscul specific aferente pozițiilor din portofoliul de tranzacționare și cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din securitizare din afara portofoliului de tranzacționare, cu condiția ca instituția să aibă capacitatea să calculeze și să compare cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile respective.

În sensul prezentului alineat, se consideră că două poziții se suprapun atunci când se compensează reciproc astfel încât instituția este în măsură să prevină pierderile rezultate dintr-o poziție prin onorarea obligațiilor care decurg din cealaltă poziție.

- (3) În cazurile în care articolul 270c litera (d) se aplică pozițiilor din ABCP, instituția poate utiliza ponderea de risc atribuită unei facilități de lichiditate pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru ABCP, cu condiția ca facilitatea de lichiditate să acopere în proporție de 100 % ABCP emise în cadrul programului ABCP și ca facilitatea de lichiditate să fie de același rang cu ABCP, astfel încât să formeze o poziție care se suprapune. Instituția notifică autorităților competente situațiile în care a aplicat dispozițiile prevăzute la prezentul alineat. Pentru a stabili acoperirea de 100 % prevăzută la prezentul alineat, instituția poate ține seama de alte facilități de lichiditate în cadrul programului ABCP, cu condiția ca acestea să formeze o poziție care se suprapune cu ABCP.

Articolul 249

Recunoașterea diminuării riscului de credit în cazul pozițiilor din securitizare

- (1) O instituție poate recunoaște protecția finanțată sau nefinanțată a creditului în ceea ce privește o poziție din securitizare dacă sunt îndeplinite cerințele pentru diminuarea riscului de credit prevăzute în prezentul capitol și în capitolul 4.

- (2) Protecția eligibilă finanțată a creditului se limitează la garanția financiară care este eligibilă pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în temeiul capitolului 2, astfel cum se prevede la capitolul 4, iar recunoașterea diminuării riscului de credit este condiționată de respectarea cerințelor relevante stabilite în capitolul 4.

Protecția eligibilă nefinanțată a creditului și furnizorii eligibili de protecție nefinanțată a creditului se limitează la cei eligibili în conformitate cu capitolul 4, iar recunoașterea diminuării riscului de credit este condiționată de respectarea cerințelor relevante, astfel cum sunt stabilite în capitolul 4.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), furnizorilor eligibili de protecție nefinanțată a creditului enumerați la articolul 201 alineatul (1) literele (a)-(h) li se va fi atribuit o evaluare a creditului efectuată de către o ECAI recunoscută care corespunde nivelului 2 de calitate a creditului sau unui nivel superior acestuia la momentul la care protecția creditului a fost recunoscută pentru prima dată și nivelului 3 de calitate a creditului sau unui nivel superior acestuia într-un moment ulterior. Cerința stabilită la prezentul paragraf nu se aplică contrapărților centrale calificate.

Instituțiile care sunt autorizate să aplice abordarea IRB în cazul unei expuneri directe față de furnizorul de protecție pot evalua eligibilitatea în conformitate cu primul paragraf, pe baza echivalenței dintre PD a furnizorului de protecție și PD asociată nivelurilor de calitate a creditului menționate la articolul 136.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), SSPE sunt furnizori de protecție eligibili, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) SSPE deține active care se califică drept garanții financiare eligibile în conformitate cu capitolul 4;
- (b) activele menționate la litera (a) nu fac obiectul unor creanțe sau al unor creanțe potențiale de rang egal sau superior cu creanța sau cu creanța potențială a instituției care beneficiază de o protecție nefinanțată a creditului și
- (c) sunt îndeplinite toate cerințele de recunoaștere a garanțiilor financiare menționate în capitolul 4.

(5) În sensul alineatului (4), cuantumul protecției ajustat pentru eventualele neconcordanțe de monede și de scadențe (Ga) în conformitate cu dispozițiile capitolului 4 se limitează la valoarea de piață ajustată în funcție de volatilitatea activelor respective, iar ponderea de risc aferentă expunerilor față de furnizorul de protecție, specificată în cadrul abordării standardizate (g), se determină ca fiind ponderea de risc medie ponderată care s-ar aplica activelor respective ca garanție financiară în cadrul abordării standardizate.

(6) În cazul în care o poziție din securitizare beneficiază de o protecție integrală a creditului sau de o protecție parțială a creditului calculată în mod proporțional, se aplică următoarele cerințe:

- (a) instituția care furnizează protecția creditului calculează cuantumul ponderat la risc ale expunerilor pentru partea din poziția din securitizare care beneficiază de o protecție a creditului în conformitate cu subsecțiunea 3, ca și cum ar deține acea parte din poziție în mod direct;
- (b) instituția care cumpără protecția creditului calculează cuantumul ponderat la risc ale expunerilor în conformitate cu capitolul 4 pentru partea protejată.

(7) În toate cazurile care nu fac obiectul alineatului (6), se aplică următoarele cerințe:

- (a) instituția care furnizează protecția creditului tratează partea din poziție care beneficiază de o protecție a creditului ca pe o poziție din securitizare și calculează cuantumul ponderat la risc ale expunerilor ca și cum ar deține acea poziție în mod direct, în conformitate cu subsecțiunea 3, sub rezerva alineatelor (8), (9) și (10);
- (b) instituția care cumpără protecția creditului calculează cuantumul ponderat la risc ale expunerilor aferente părții din poziție care beneficiază de protecție menționate la litera (a) în conformitate cu capitolul 4. Instituția tratează partea din poziția din securitizare care nu beneficiază de protecție a creditului ca pe o poziție distinctă din securitizare și calculează cuantumul ponderat la risc ale expunerilor în conformitate cu subsecțiunea 3, sub rezerva alineatelor (8), (9) și (10).

(8) Instituțiile care utilizează abordarea securitizării bazată pe modele interne de rating (SEC-IRBA) sau abordarea standardizată a securitizării (SEC-SA) în temeiul subsecțiunii 3 stabilesc punctul de atașare (A) și punctul de detașare (D) separat pentru fiecare dintre pozițiile derivate în conformitate cu alineatul (7), ca și cum acestea ar fi fost poziții distincte din securitizare în momentul inițierii tranzacției. Valoarea K_{IRB} sau, respectiv, a K_{SA} se calculează ținând seama de portofoliul inițial de expuneri-suport din securitizare.

(9) Instituțiile care utilizează abordarea securitizării bazată pe modele externe de rating (SEC-ERBA) în temeiul subsecțiunii 3 pentru poziția din securitizare inițială calculează cuantumul ponderat la risc ale expunerilor pentru pozițiile derivate în conformitate cu alineatul (7) după cum urmează:

- (a) în cazul în care poziția derivată are un rang superior, i se atribuie ponderea de risc aferentă poziției din securitizare inițiale;

(b) în cazul în care poziția derivată are un rang inferior, i se poate atribui un rating dedus în conformitate cu articolul 261 alineatul (7). În acest caz, valoarea de intrare pentru densitate T este calculată exclusiv pe baza poziției derivate. În cazul în care un rating nu poate fi dedus, instituția aplică cea mai ridicată dintre ponderile de risc care rezultă fie din:

- (i) aplicarea SEC-SA în conformitate cu alineatul (8) și cu subsecțiunea 3, fie din
- (ii) ponderea de risc aferentă poziției din securitizare inițiale în conformitate cu SEC-ERBA.

(10) Poziția derivată cu rangul de prioritate mai mic este considerată drept poziție din securitizare care nu este de rang superior, chiar dacă poziția din securitizare inițială înainte de protecție se califică drept poziție de rang superior.

Articolul 250

Supportul implicit

(1) O instituție sponsor sau o instituție inițitoare care, în legătură cu o securitizare, a utilizat articolul 247 alineatele (1) și (2) pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor sau a vândut instrumente din portofoliul său de tranzacționare, astfel încât nu mai este obligată să dețină fonduri proprii pentru riscurile aferente acestor instrumente, nu furnizează direct sau indirect suport pentru securitizare dincolo de obligațiile sale contractuale, în scopul reducerii pierderilor potențiale sau reale ale investitorilor.

(2) Se consideră că o tranzacție nu furnizează suport în sensul alineatului (1) dacă la evaluarea transferului unei părți semnificative a riscului de credit s-a ținut pe deplin seama de tranzacția respectivă și dacă ambele părți au efectuat tranzacția acționând în interes propriu ca părți libere și independente (tranzacție desfășurată în condiții de concurență deplină). În acest scop, instituția efectuează o analiză completă a tranzacției din punctul de vedere al calității creditului și ia în considerare cel puțin toate elementele următoare:

- (a) prețul de răscumpărare;
  - (b) poziția de capital și de lichiditate a instituției înainte și după răscumpărare;
  - (c) performanța expunerilor-suport;
  - (d) performanța pozițiilor din securitizare;
  - (e) impactul suportului asupra pierderilor previzionate a fi înregistrate de inițiator în raport cu investitorii.
- (3) Instituția inițitoare și instituția sponsor notifică autorității competente orice tranzacție încheiată în legătură cu securitizarea în conformitate cu alineatul (2).

(4) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite ghiduri cu privire la definirea condițiilor de concurență deplină în sensul prezentului articol și la cazurile în care o tranzacție nu este structurată astfel încât să furnizeze suport.

(5) Dacă o instituție inițitoare sau o instituție sponsor nu respectă alineatul (1) în ceea ce privește o securitizare, instituția include toate expunerile-suport din securitizarea respectivă în calculele sale referitoare la cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate, și comunică:

- (a) faptul că a furnizat suport pentru securitizare încălcând astfel alineatul (1) și
- (b) impactul suportului furnizat în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii.

Articolul 251

Calcularea de către instituțiile inițitoare a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor securitizate în cadrul unei securitizări sintetice

(1) În scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile-suport, instituția inițitoare a unei securitizări sintetice utilizează metodologiile de calcul stabilite în prezenta secțiune, dacă este cazul, în locul celor prevăzute în capitolul 2. În cazul instituțiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile-suport în temeiul capitolului 3, cuantumul pierderii așteptate pentru astfel de expuneri este zero.

(2) Cerințele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol se aplică întregului portofoliu de expuneri-suport din securitizare. Sub rezerva articolului 252, instituția inițitoare calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru toate tranșele din securitizare în conformitate cu prezenta secțiune, inclusiv pentru pozițiile în legătură cu care instituția este în măsură să recunoască diminuarea riscului de credit în conformitate cu articolul 249. Ponderea de risc care trebuie aplicată pozițiilor ce beneficiază de diminuarea riscului de credit poate fi modificată în conformitate cu capitolul 4.

*Articolul 252***Tratamentul neconcordanței de scadențe în securitizările sintetice**

În vederea calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolul 251, orice neconcordanță de scadențe între protecția creditului prin intermediul căreia se realizează transferul riscului și expunerile-suport se calculează după cum urmează:

- (a) scadența expunerilor-suport este cea mai mare scadență a oricăreia dintre expunerile respective, dar nu mai mare de cinci ani. Scadența protecției creditului se stabilește în conformitate cu capitolul 4;
- (b) o instituție inițiatore nu ține seama de nicio neconcordanță de scadențe atunci când calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru pozițiile din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc de 1 250 % în conformitate cu prezenta secțiune. Pentru toate celelalte poziții, tratamentul neconcordanței de scadențe prevăzut în capitolul 4 se aplică în conformitate cu următoarea formulă:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

unde:

RW^* = cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (3) litera (a);

RW_{Ass} = cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor-suport ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, calculate în mod proporțional;

RW_{SP} = cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor calculate în conformitate cu articolul 251, ca și cum nu ar fi existat o neconcordanță de scadențe;

T = scadența expunerilor-suport, exprimată în ani;

t = scadența protecției creditului, exprimată în ani;

$t^* = 0,25$

*Articolul 253***Reducerea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor**

(1) Dacă unei poziții din securitizare i se atribuie o pondere de risc de 1 250 % în temeiul prezentei secțiuni, instituțiile pot deduce valoarea expunerii unei astfel de poziții din fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k) în loc să includă poziția respectivă în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor. În acest sens, atunci când se calculează valoarea expunerii, poate fi luată în considerare protecția eligibilă finanțată a creditului, în conformitate cu articolul 249.

(2) Dacă o instituție recurge la soluția alternativă menționată la alineatul (1), aceasta poate să scadă cuantumul dedus în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k) din cuantumul specificat la articolul 268 ca fiind cerința maximă de capital care ar fi calculată pentru expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

*Subsecțiunea 2***Ierarhia metodelor și parametri comuni***Articolul 254***Ierarhia metodelor**

(1) Instituțiile utilizează una dintre metodele prevăzute în subsecțiunea 3 pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu următoarea ierarhie:

- (a) dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 258, instituțiile utilizează SEC-IRBA în conformitate cu articolele 259 și 260;
- (b) în cazul în care nu se poate utiliza SEC-IRBA, instituțiile recurg la SEC-SA, în conformitate cu articolele 261 și 262;
- (c) în cazul în care nu se poate utiliza SEC-SA, o instituție recurge la SEC-ERBA în conformitate cu articolele 263 și 264 pentru pozițiile care beneficiază de rating sau pentru pozițiile în cazul cărora se poate utiliza un rating dedus.

(2) Pentru pozițiile care beneficiază de rating sau pentru pozițiile în cazul cărora se poate utiliza un rating dedus, o instituție utilizează SEC-ERBA în loc de SEC-SA în fiecare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care aplicarea SEC-SA ar duce la o pondere de risc mai mare de 25 % pentru poziții care se califică drept poziții într-o securitizare STS;
- (b) în cazul în care aplicarea SEC-SA ar duce la o pondere de risc mai mare de 25 % sau în care aplicarea SEC-ERBA ar duce la o pondere de risc mai mare de 75 % pentru pozițiile care nu se califică drept poziții într-o securitizare STS;
- (c) pentru tranzacțiile de securitizare bazate pe portofolii de credite auto, contracte de leasing auto și de leasing de echipamente.

(3) În cazurile care nu intră sub incidența alineatului (2) și prin derogare de la alineatul (1) litera (b), o instituție poate decide să aplice SEC-ERBA în locul SEC-SA pentru toate pozițiile ei din securitizare care beneficiază de rating sau pentru pozițiile în cazul cărora se poate utiliza un rating dedus.

În sensul primului paragraf, instituțiile notifică deciziile lor autorității competente până cel târziu la 17 noiembrie 2018.

Orice decizie ulterioară de a schimba din nou abordarea aplicată pentru toate pozițiile sale din securitizare care beneficiază de rating se notifică de către instituții autorităților lor competente înainte de data de 15 noiembrie imediat următoare acestei decizii.

În lipsa oricărei obiecții din partea autorității competente până la data de 15 decembrie imediat următoare termenului menționat la al doilea sau la al treilea paragraf, după caz, decizia notificată de instituție se aplică de la 1 ianuarie a anului următor și este valabilă până la intrarea în vigoare a unei decizii notificate ulterior. O instituție nu utilizează abordări diferite în cursul aceluiași an.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente pot interzice instituțiilor, de la caz la caz, să aplice SEC-SA atunci când cuantumul ponderat la risc al expunerii care rezultă din aplicarea SEC-SA nu este corespunzător cu riscurile asupra instituției sau a stabilității financiare, care includ, dar fără a se limita la riscul de credit asociat expunerilor-suport din securitizare. În cazul expunerilor care nu se califică drept poziții într-o securitizare STS, se acordă o atenție sporită în special securitizărilor cu caracteristici extrem de complexe și riscante.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (1) din prezentul articol, o instituție poate utiliza abordarea bazată pe evaluări interne pentru a calcula cuantumul ponderat la risc ale expunerilor pentru o poziție care nu beneficiază de rating în cadrul unui program ABCP sau al unei tranzacții ABCP în conformitate cu articolul 266, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la articolul 265. În cazul în care o instituție a primit o aprobare de a utiliza abordarea bazată pe evaluări interne în conformitate cu articolul 265 alineatul (2) și o anumită poziție din cadrul unui program ABCP sau al unei tranzacții ABCP intră în domeniul de aplicare reglementat de o astfel de aprobare, instituția aplică acea abordare pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru poziția respectivă.

(6) În cazul unei poziții din rescuritizare, instituțiile aplică SEC-SA în conformitate cu articolul 261, cu modificările prevăzute la articolul 269.

(7) În toate celelalte cazuri, pozițiilor din securitizare li se atribuie o pondere de risc de 1 250 %.

(8) Autoritățile competente informează ABE în legătură cu orice notificare efectuată în temeiul alineatului (3) din prezentul articol. ABE monitorizează impactul prezentului articol asupra cerințelor de capital și gama de practici de supraveghere adoptate în legătură cu alineatul (4) din prezentul articol și prezintă anual Comisiei un raport referitor la constatările sale și emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 255

Determinarea K_{IRB} și K_{SA}

(1) În cazul în care o instituție aplică SEC-IRBA în temeiul subsecțiunii 3, instituția calculează K_{IRB} în conformitate cu alineatele (2)-(5).

(2) Instituțiile determină K_{IRB} înmulțind cu 8 % cuantumul ponderat la risc ale expunerilor care ar fi calculate în temeiul capitolului 3 pentru expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, și împărțind apoi rezultatul la valoarea expunerilor aferentă expunerilor-suport. K_{IRB} se exprimă sub forma unei zecimale cuprinse între zero și unu.

(3) Pentru calculul K_{IRB} , cuantumul ponderat la risc ale expunerilor care ar fi calculate în temeiul capitolului 3 pentru expunerile-suport includ:

- (a) cuantumul pierderilor așteptate asociate tuturor expunerilor-suport din securitizare, inclusiv expunerilor-suport în stare de nerambursare care fac încă parte din portofoliu, în conformitate cu capitolul 3 și
- (b) cuantumul pierderilor neașteptate asociate expunerilor-suport, inclusiv expunerilor-suport în stare de nerambursare din cadrul portofoliului, în conformitate cu capitolul 3.

(4) Instituțiile pot calcula K_{IRB} pentru expunerile-suport din securitizare în conformitate cu dispozițiile stabilite în capitolul 3 pentru calcularea cerințelor de capital în cazul creanțelor achiziționate. În acest sens, expunerile de tip retail sunt tratate ca și creanțe de tip retail achiziționate, iar expunerile care nu sunt de tip retail sunt tratate ca și creanțe achiziționate asupra societăților.

(5) Instituțiile calculează K_{IRB} separat pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor în ceea ce privește expunerile-suport dintr-o securitizare în care riscul de diminuare este semnificativ pentru astfel de expuneri.

În cazul în care pierderile rezultate din riscul de diminuare a valorii creanțelor și din riscul de credit sunt tratate în mod agregat în cadrul securitizării, instituțiile combină respectivul K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor și pentru riscul de credit într-un singur K_{IRB} în sensul subsecțiunii 3. Prezența unui fond de rezervă unic sau supragarantarea disponibilă pentru a acoperi pierderile rezultate fie din riscul de credit, fie din riscul de diminuare a valorii creanțelor poate fi privită ca o indicație a faptului că aceste riscuri sunt tratate în mod agregat.

În cazul în care riscul de diminuare a valorii creanțelor și riscul de credit nu sunt tratate în mod agregat în cadrul securitizării, instituțiile modifică tratamentul prevăzut la al doilea paragraf pentru a combina cu prudență K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor și K_{IRB} pentru riscul de credit.

(6) În cazul în care o instituție aplică SEC-SA în temeiul subsecțiunii 3, aceasta calculează K_{SA} înmulțind cu 8 % cuantumul ponderat la risc ale expunerilor care ar fi calculate în temeiul capitolului 2 în ceea ce privește expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securizate, și împărțind apoi rezultatul la valoarea expunerilor-suport. K_{SA} se exprimă sub forma unei zecimale cuprinse între zero și unu.

În sensul prezentului alineat, instituțiile calculează valoarea expunerii aferentă expunerilor-suport fără a compensa ajustările specifice pentru riscul de credit și ajustările specifice de valoare suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 110, precum și alte reduceri ale fondurilor proprii.

(7) În sensul alineatelor (1)-(6), în cazul în care structura securitizării presupune utilizarea unei SSPE, toate expunerile aferente acesteia, care sunt legate de securitizare, sunt tratate ca expuneri-suport. Fără a aduce atingere celor menționate anterior, atunci când calculează K_{IRB} sau K_{SA} , instituția poate să excludă expunerile SSPE din portofoliul de expuneri-suport dacă riscul rezultat din expunerile SSPE este nesemnificativ sau dacă acesta nu aduce atingere poziției din securitizare deținute de instituție.

În cazul securitizărilor sintetice finanțate, orice venituri semnificative rezultate din emiterea de instrumente de tipul credit linked note sau alte obligații finanțate ale SSPE care servesc drept garanții reale pentru rambursarea pozițiilor din securitizare sunt incluse în calculul K_{IRB} sau al K_{SA} în cazul în care riscul de credit aferent garanției reale face obiectul unei repartizări a pierderilor pe tranșe.

(8) În sensul alineatului (5) al treilea paragraf din prezentul articol, ABE emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 privind metodele adecvate de combinare a K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor și, respectiv, pentru riscul de credit dacă aceste riscuri nu sunt tratate în mod agregat în cadrul unei securitizări.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile care permit instituțiilor să calculeze K_{IRB} pentru portofoliile de expuneri-suport în conformitate cu alineatul (4), în special în ceea ce privește:

- (a) politica internă de creditare și modelele de calculare a K_{IRB} pentru securitizări;
- (b) utilizarea a diferiți factori de risc aferenți portofoliului de expuneri-suport și, atunci când nu sunt disponibile date suficient de precise sau fiabile cu privire la respectivul portofoliu, a unor date indirecte pentru estimarea PD și LGD și

- (c) cerințele privind îndeplinirea obligației de diligență pentru a monitoriza acțiunile și politicile vânzătorilor de creanțe sau ale altor inițiatori.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 ianuarie 2019.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea de standarde tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 256

Determinarea punctului de atașare (A) și a punctului de detașare (D)

- (1) În sensul subsecțiunii 3, instituțiile stabilesc punctul de atașare (A) ca fiind pragul pornind de la care pierderile din cadrul portofoliului de expuneri-suport ar începe să fie alocate poziției din securitizare relevante.

Punctul de atașare (A) se exprimă sub forma unei valori zecimale cuprinse între zero și unu și este egal cu cea mai mare dintre următoarele două valori: zero și raportul dintre, pe de o parte, soldul aferent portofoliului de expuneri-suport din securitizare minus soldul tuturor tranșelor care sunt de rang superior sau egal cu tranșa ce conține poziția din securitizare relevantă, inclusiv expunerea în sine, și, pe de altă parte, soldul tuturor expunerilor-suport din securitizare.

- (2) În sensul subsecțiunii 3, instituțiile stabilesc punctul de detașare (D) ca fiind pragul pornind de la care pierderile din cadrul portofoliului de expuneri-suport ar antrena pierderea totală a principalului pentru tranșa care conține poziția din securitizare relevantă.

Punctul de detașare (D) se exprimă sub forma unei valori zecimale cuprinse între zero și unu și este egal cu cea mai mare dintre următoarele două valori: zero și raportul dintre, pe de o parte, soldul aferent portofoliului de expuneri-suport din securitizare minus soldul tuturor tranșelor care sunt de rang superior cu tranșa ce conține pozițiile din securitizare relevante și, pe de altă parte, soldul tuturor expunerilor-suport din securitizare.

- (3) În sensul alineatelor (1) și (2), instituțiile consideră supragarantarea și conturile de rezervă finanțate ca fiind tranșe, iar activele care conțin aceste conturi de rezervă ca fiind expuneri-suport.

(4) În sensul alineatelor (1) și (2), instituțiile nu țin seama de conturile de rezervă nefinanțate și nici de activele care nu furnizează o îmbunătățire a calității creditului, cum ar fi cele care oferă doar un sprijin pentru asigurarea necesarului de lichiditate, swapurile valutare sau swapurile pe rata dobânzii, precum și conturile de garanții sub formă de numerar legate de aceste poziții din securitizare. În ceea ce privește conturile de rezervă finanțate și activele care furnizează o îmbunătățire a calității creditului, instituția tratează ca poziții din securitizare numai acele părți din aceste conturi sau active care au capacitatea de absorbție a pierderilor.

- (5) În cazul în care două sau mai multe poziții din aceeași tranzacție au scadențe diferite, dar li se aplică aceeași metodă de repartizare proporțională a pierderilor, calculul punctelor de atașare (A) și al punctelor de detașare (D) se bazează pe soldul agregat aferent pozițiilor respective, iar punctele de atașare (A) și punctele de detașare (D) obținute sunt identice.

Articolul 257

Determinarea scadenței tranșei (M_T)

- (1) În sensul subsecțiunii 3 și sub rezerva alineatului (2), instituțiile pot măsura scadența unei tranșe (M_T) potrivit uneia dintre următoarele metode:

- (a) scadența medie ponderată a plăților contractuale datorate în cadrul tranșei conform următoarei formule:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

unde CF_t reprezintă toate plățile contractuale (principal, dobânzi și comisioane) care trebuie plătite de către debitor în perioada t , sau

(b) scadența legală finală a tranșei conform următoarei formule:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

unde M_L reprezintă scadența legală finală a tranșei.

(2) În sensul alineatului (1), la stabilirea scadenței unei tranșe (M_T) se aplică, în toate cazurile, o limită minimă de un an și o limită maximă de cinci ani.

(3) În cazul în care o instituție poate ajunge să suporte, ca urmare a contractului, pierderi potențiale derivate din expunerile-suport, instituția stabilește scadența poziției din securitizare ținând seama de scadența contractului plus termenul de scadență cel mai îndepărtat al acestor expuneri-suport. În cazul expunerilor reînnoibile, se aplică cea mai îndepărtată scadență reziduală posibilă din punct de vedere contractual care ar putea fi adăugată în cursul perioadei de reînnoire.

(4) ABE monitorizează gama de practici din acest domeniu ținând seama în special de aplicarea alineatului (1) litera (a) din prezentul articol și, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, emite ghiduri până la 31 decembrie 2019.

Subsecțiunea 3

Metodele de calcul al cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

Articolul 258

Condițiile de utilizare a abordării bazate pe modele interne de rating (SEC-IRBA)

(1) Instituțiile utilizează abordarea SEC-IRBA pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziție din securitizare dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) poziția în cauză se bazează pe un portofoliu IRB sau pe un portofoliu mixt, cu condiția ca, în acest din urmă caz, instituția să fie în măsură să calculeze K_{IRB} în conformitate cu secțiunea 3 pentru cel puțin 95 % din cuantumul expunerii-suport;
- (b) au fost puse la dispoziție suficiente informații în ceea ce privește expunerile-suport din securitizare pentru ca instituția să poată calcula K_{IRB} și
- (c) instituția nu a fost împiedicată să utilizeze SEC-IRBA pentru o anumită poziție din securitizare în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autoritățile competente pot să interzică, de la caz la caz, utilizarea SEC-IRBA pentru securitizările care prezintă caracteristici foarte complexe sau riscante. În acest sens, pot fi considerate caracteristici extrem de complexe sau riscante următoarele:

- (a) îmbunătățirea calității creditului care poate fi afectată din alte motive decât cele legate de pierderile aferente portofoliului;
- (b) portofoliile de expuneri-suport care prezintă un grad ridicat de corelație internă ca urmare a unor expuneri concentrate asupra unui anumit sector sau asupra unei anumite zone geografice;
- (c) tranzacțiile în cazul cărora rambursarea pozițiilor din securitizare depinde în mare măsură de determinanți de risc care nu sunt reflectați în K_{IRB} sau
- (d) o repartizare a pierderilor extrem de complexă între tranșe.

Articolul 259

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării SEC-IRBA

(1) Conform abordării SEC-IRBA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată după cum urmează, cu condiția respectării, în toate cazurile, a unui prag de 15 %:

$$RW = 1250 \%$$

$$\text{unde } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{unde } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{unde } A < K_{IRB} < D$$

unde:

K_{IRB} reprezintă cerința de capital aferentă unui portofoliu de expuneri-suport, astfel cum este definit la articolul 255;

D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256.

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

unde:

$$a = - [1/(p * K_{IRB})]$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

unde:

$$p = \max [0,3; (A + B*(1/N) + C*K_{IRB} + D*LGD + E*M_T)]$$

unde:

N reprezintă numărul efectiv de expuneri din cadrul portofoliului de expuneri-suport, calculat în conformitate cu alineatul (4);

LGD reprezintă pierderea medie în caz de nerambursare a portofoliului de expuneri-suport, ponderată în funcție de expunere, calculată în conformitate cu alineatul (5);

M_T reprezintă scadența tranșei, stabilită în conformitate cu articolul 257.

Parametrii A , B , C , D și E se stabilesc conform următorului tabel de corespondență:

		A	B	C	D	E
De alt tip decât retail	De rang superior, granular ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	De rang superior, negranular ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Altele decât cele de rang superior, granular ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Altele decât cele de rang superior, negranular ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
De tip retail	De rang superior	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Altele decât cele de rang superior	0	0	-5,78	0,55	0,27

(2) În cazul în care portofoliul-suport IRB cuprinde atât expuneri de tip retail, cât și expuneri care nu sunt de tip retail, portofoliul se împarte într-un subportofoliu de tip retail și un subportofoliu care nu este de tip retail și, pentru fiecare subportofoliu în parte se estimează câte un parametru p distinct, precum și parametri de intrare corespunzători N , K_{IRB} și LGD . Ulterior, se calculează un parametru p mediu ponderat pentru tranzacție, pe baza parametrilor p aferenți fiecărui subportofoliu și a dimensiunii nominale a expunerilor din fiecare subportofoliu.

(3) În cazul în care o instituție aplică SEC-IRBA în cazul unui portofoliu mixt, calculul parametrului p ține cont numai de expunerile-suport care fac obiectul abordării IRB. Nu se ține seama în acest scop de expunerile-suport care fac obiectul abordării standardizate.

(4) Numărul efectiv de expuneri (N) se calculează după cum urmează:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

unde EAD_i reprezintă valoarea expunerii asociată celei de-a i -a expuneri din portofoliu.

Expunerile multiple față de același debitor sunt consolidate și tratate ca o singură expunere.

(5) LGD medii ponderate la expuneri se calculează după cum urmează:

$$\text{LGD} = \frac{\sum_i \text{LGD}_i \cdot \text{EAD}_i}{\sum_i \text{EAD}_i}$$

unde LGD_i reprezintă LGD medie asociată tuturor expunerilor față de al i-lea debitor.

În cazul creanțelor achiziționate, atunci când riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanțelor sunt gestionate în mod agregat în cadrul unei securitizări, valoarea LGD de intrare corespunde mediei ponderate a LGD pentru riscul de credit și unei LGD de 100 % pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor. Ponderile aplicate sunt cerințele individuale de capital ale abordării IRB pentru riscul de credit și, respectiv, pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor. În acest scop, existența unui fond de rezervă unic sau a unei supragaranțări pentru acoperirea pierderilor rezultate fie din riscul de credit, fie din riscul de diminuare poate fi considerată o indicație a faptului că aceste riscuri sunt gestionate în mod agregat.

(6) În cazul în care proporția celei mai mari expuneri-suport din portofoliu (C_1) nu depășește 3 %, instituțiile pot utiliza următoarea metodă simplificată pentru a calcula N, precum și LGD medii ponderate la expuneri:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$\text{LGD} = 0,50$$

unde

C_m reprezintă proporția din portofoliu corespunzătoare sumei celor mai mari expuneri m și

m este stabilit de instituție.

Dacă nu este disponibil decât C_1 , iar acest cuantum nu depășește 0,03, atunci instituția poate utiliza o valoare a LGD de 0,50 și o valoare a N de $1/C_1$.

(7) În cazul în care poziția se bazează pe un portofoliu mixt, iar instituția este în măsură să calculeze K_{IRB} pentru cel puțin 95 % din cuantumul expunerilor-suport în conformitate cu articolul 258 alineatul (1) litera (a), instituția calculează cerința de capital pentru portofoliul de expuneri-suport după cum urmează:

$$d \cdot K_{\text{IRB}} + (1 - d) \cdot K_{\text{SA}},$$

unde

d reprezintă proporția cuantumului expunerilor din expunerile-suport pentru care instituția poate calcula K_{IRB} în raport cu cuantumul expunerilor din toate expunerile-suport;

(8) În cazul în care o instituție deține o poziție din securitizare sub forma unui instrument financiar derivat de acoperire a riscurilor de piață, inclusiv riscul privind rata dobânzii sau riscul valutar, instituția îi poate atribui respectivului instrument financiar derivat o pondere de risc dedusă echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul primului paragraf, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu instrumentul financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată instrumentului financiar derivat.

Articolul 260

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-IRBA

Conform SEC-IRBA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 259, sub rezerva următoarelor modificări:

pragul de ponderare a riscului pentru pozițiile din securitizare de rang superior = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{\text{IRB}} + D \cdot \text{LGD} + E \cdot M_T)]$$

Articolul 261

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate (SEC-SA)

(1) Potrivit abordării SEC-SA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, astfel cum este calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată după cum urmează, cu condiția respectării, în toate cazurile, a unui prag de 15 %:

$$RW = 1\,250\% \quad \text{unde } D \leq K_A$$

$$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{unde } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{unde } A < K_A < D$$

unde:

D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

K_A este un parametru calculat în conformitate cu alineatul (2);

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

unde:

$$a = - [1/(p \cdot K_A)]$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

p = 1 pentru o expunere din securitizare care nu este o expunere din resecuritzare

(2) În sensul alineatului (1), K_A se calculează după cum urmează:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

unde:

K_{SA} este cerința de capital aferentă portofoliului-suport, astfel cum este definită la articolul 255;

W = raportul dintre:

(a) suma cuantumurilor nominale ale expunerilor-suport în stare de nerambursare și

(b) suma cuantumurilor nominale ale tuturor expunerilor-suport.

În acest sens, o expunere în stare de nerambursare înseamnă o expunere-suport care prezintă una dintre următoarele caracteristici: (i) este restantă de peste 90 de zile; (ii) face obiectul unei proceduri de faliment sau de insolvență; (iii) face obiectul unei proceduri de executare silită sau al unei proceduri similare; sau (iv) se află în stare de nerambursare în conformitate cu documentația aferentă securitizării.

Dacă o instituție nu cunoaște situația incidentelor de plată în cazul a 5 % sau mai puțin din expunerile-suport din portofoliu, instituția poate utiliza abordarea SEC-SA, sub rezerva următoarei ajustări în calculul K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{subportofoliu1 unde W este cunoscut}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{subportofoliu1 unde W este cunoscut}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subportofoliu1 unde W este necunoscut}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Dacă instituția nu cunoaște situația incidentelor de plată în cazul a peste 5 % din expunerile-suport din portofoliu, poziția din securitizare trebuie să beneficieze de o pondere de risc de 1 250 %.

(3) În cazul în care o instituție deține o poziție din securitizare sub forma unui instrument financiar derivat de acoperire a riscurilor de piață, inclusiv riscul privind rata dobânzii sau riscul valutar, instituția îi poate atribui respectivului instrument financiar derivat o pondere de risc dedusă echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul prezentului alineat, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu poziția instrumentului financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată instrumentului financiar derivat.

Articolul 262

Tratamentul securitizărilor STS conform SEC-SA

Potrivit SEC-SA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 261, sub rezerva următoarelor modificări:

prag de ponderare a riscului pentru pozițiile din securitizare de rang superior = 10 %

$p = 0,5$

Articolul 263

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării bazate pe modele externe de rating (SEC-ERBA)

(1) Conform SEC-ERBA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată conform prezentului articol.

(2) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen scurt sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen scurt poate fi dedus în conformitate cu alineatul (7), se aplică următoarele ponderi de risc:

Tabelul 1

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	Toate celelalte tipuri de rating
Pondere de risc	15 %	50 %	100 %	1 250 %

(3) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen lung sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen lung poate fi dedus în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol, se aplică ponderile de risc prevăzute în tabelul 2, ajustate, după caz, în funcție de scadența tranșelor (M_T) în conformitate cu articolul 257 și cu alineatul (4) din prezentul articol și în funcție de densitatea tranșelor pentru tranșele care nu sunt de rang superior în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol:

Tabelul 2

Nivelul de calitate a creditului	Tranșă de rang superior		Tranșă care nu este de rang superior (puțin densă)	
	Scadența tranșei (M_T)		Scadența tranșei (M_T)	
	1 an	5 ani	1 an	5 ani
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Nivelul de calitate a creditului	Tranșă de rang superior		Tranșă care nu este de rang superior (puțin densă)	
	Scadența tranșei (M _T)		Scadența tranșei (M _T)	
	1 an	5 ani	1 an	5 ani
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Toate celelalte	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

(4) Pentru a determina ponderea de risc pentru tranșele a căror scadență este cuprinsă între 1 și 5 ani, instituțiile utilizează o interpolare liniară între ponderile de risc aplicabile unei scadențe de un an și, respectiv, ponderile de risc aplicabile unei scadențe de cinci ani, în conformitate cu tabelul 2.

(5) Pentru a lua în considerare densitatea tranșelor, instituțiile calculează ponderea de risc pentru tranșele care nu sunt de rang superior după cum urmează:

$$RW = [RW \text{ după ajustarea în funcție de scadență conform alineatului (4)}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

unde

T = densitatea tranșei, măsurată ca D - A

unde

D D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256.

(6) Ponderilor de risc pentru tranșele care nu sunt de rang superior conform alineatelor (3), (4) și (5) li se aplică un prag de 15 %. În plus, ponderile de risc rezultate nu trebuie să fie mai mici decât ponderea de risc care corespunde unei tranșe ipotetice de rang superior din cadrul aceleiași securizări, având aceeași evaluare a creditului și aceeași scadență.

(7) În scopul utilizării ratingurilor deduse, instituțiile atribuie unei poziții care nu beneficiază de rating un rating dedus, echivalent cu evaluarea creditului unei poziții de referință care beneficiază de rating și îndeplinește toate condițiile următoare:

- poziția de referință este de rang egal, în toate privințele, cu poziția din securizare care nu beneficiază de rating sau, în lipsa unei poziții de rang egal, poziția de referință este imediat subordonată poziției care nu beneficiază de rating;
- poziția de referință nu beneficiază de garanții din partea unor terți și nici de alte îmbunătățiri ale calității creditului de care nu dispune poziția ce nu beneficiază de rating;
- scadența poziției de referință este egală sau posteroară scadenței poziției care nu beneficiază de rating;
- orice rating dedus este actualizat permanent pentru a reflecta eventualele modificări ale evaluării creditului poziției de referință.

(8) În cazul în care o instituție deține o poziție din securizare sub forma unui instrument financiar derivat de acoperire a riscurilor de piață, inclusiv riscul privind rata dobânzii sau riscul valutar, instituția îi poate atribui respectivei tranzacții cu instrumente financiare derivate o pondere de risc dedusă echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul primului paragraf, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu instrumentul financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată instrumentului financiar derivat.

Articolul 264

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-ERBA

(1) Potrivit abordării SEC-ERBA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 263, sub rezerva modificărilor prevăzute la prezentul articol.

(2) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen scurt sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen scurt poate fi dedus în conformitate cu articolul 263 alineatul (7), se aplică următoarele ponderi de risc:

Tabelul 3

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	Toate celelalte tipuri de rating
Pondere de risc	10 %	30 %	60 %	1 250 %

(3) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen lung sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen lung poate fi dedus în conformitate cu articolul 263 alineatul (7), ponderile de risc aplicate sunt stabilite în conformitate cu tabelul 4, ajustate în funcție de scadența tranșelor (M_T) în conformitate cu articolul 257 și cu articolul 263 alineatul (4) și în funcție de densitatea tranșelor pentru tranșele care nu sunt de rang superior în conformitate cu articolul 263 alineatul (5):

Tabelul 4

Nivelul de calitate a creditului	Tranșă de rang superior		Tranșă care nu este de rang superior (puțin densă)	
	Scadența tranșei (M_T)		Scadența tranșei (M_T)	
	1 an	5 ani	1 an	5 ani
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Toate celelalte	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Articolul 265

Sfera de aplicare și cerințele operaționale aferente abordării bazate pe evaluări interne

(1) Instituțiile pot calcula cuantumul ponderat la risc ale expunerilor pentru pozițiile care nu beneficiază de rating în cadrul programelor ABCP sau tranzacțiilor ABCP potrivit abordării bazate pe evaluări interne, în conformitate cu articolul 266, în cazul în care se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

În cazul în care o instituție a primit aprobare de a aplica abordarea bazată pe evaluări interne în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol și o anumită poziție din cadrul unui program ABCP sau al unei tranzacții ABCP intră în domeniul de aplicare reglementat de o astfel de aprobare, instituția aplică abordarea respectivă pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru poziția respectivă.

(2) Autoritățile competente acordă instituțiilor aprobarea de a aplica abordarea bazată pe evaluări interne în cadrul unei sfere de aplicare bine definite, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) toate pozițiile din titluri pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP sunt poziții care beneficiază de rating;
- (b) evaluarea internă a calității creditului poziției reflectă metodologia de evaluare accesibilă publicului și aplicată de către una sau mai multe ECAI pentru atribuirea de ratinguri pozițiilor din securitizare garantate cu expuneri-suport de tipul celor securizate;
- (c) titlurile pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP sunt predominant emise pentru investitori terți;
- (d) procesul de evaluare internă a instituției este cel puțin la fel de prudent ca evaluările aflate la dispoziția publicului ale ECAI care au acordat un rating extern titlurilor pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP, în special în ceea ce privește factorii utilizați în simularea de criză și alte elemente cantitative relevante;
- (e) metodologia de evaluare internă a instituției ține seama de toate metodologiile de rating relevante, aflate la dispoziția publicului, ale ECAI care acordă un rating titlurilor pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP și include clase de rating care corespund evaluărilor creditului efectuate de ECAI. Instituția consemnează în evidențele sale interne o declarație explicativă care descrie modul în care au fost îndeplinite cerințele stabilite în prezenta literă și actualizează în mod regulat această declarație;
- (f) instituția utilizează metodologia de evaluare internă în scopul gestionării interne a riscurilor, inclusiv în procesele sale de luare a deciziilor, de gestionare a informațiilor și de alocare a capitalului intern;
- (g) auditorii interni sau externi, o ECAI sau funcțiile interne de analiză a creditului sau de gestionare a riscurilor ale instituției efectuează revizuirii periodice ale procesului de evaluare internă și ale calității evaluărilor interne ale calității creditului aferente expunerilor instituției față de un program ABCP sau o tranzacție ABCP;
- (h) instituția monitorizează performanța ratingurilor sale interne în timp, pentru a evalua credibilitatea metodologiei sale de evaluare internă și ajustează, după caz, această metodologie, atunci când performanța expunerilor diferă în mod regulat de cea indicată de ratingurile interne;
- (i) programul ABCP include standarde de subscriere și de gestionare a pasivelor sub formă de orientări pentru administratorul programului referitoare, cel puțin, la următoarele aspecte:
  - (i) criteriile de eligibilitate a activelor, sub rezerva literei (j);
  - (ii) tipurile și valoarea monetară ale expunerilor care decurg din furnizarea unor facilități de lichiditate și din îmbunătățirea calității creditului;
  - (iii) distribuția pierderilor între pozițiile din securitizare în cadrul programului ABCP sau al tranzacției ABCP;
  - (iv) separarea din punct de vedere juridic și economic a activelor transferate de entitatea care le vinde;
- (j) criteriile de eligibilitate a activelor din cadrul programului ABCP prevăd cel puțin:
  - (i) excluderea achiziționării activelor care înregistrează întârzieri semnificative la plată sau se află în stare de nerambursare;
  - (ii) limitarea concentrărilor excesive ale riscurilor față de un singur debitor sau o singură zonă geografică; și
  - (iii) limitarea scadenței activelor care urmează să fie achiziționate;
- (k) efectuarea unei analize a riscului de credit și a profilului de activitate al vânzătorului activului, care cuprinde, cel puțin, o evaluare a următoarelor aspecte legate de vânzător:
  - (i) performanța sa financiară trecută și previziuni privind performanța sa viitoare;

- (ii) poziția sa curentă pe piață și previziuni pentru competitivitatea sa viitoare;
  - (iii) efectul de levier, fluxul de numerar, rata de acoperire a dobânzilor și ratingul datoriei; și
  - (iv) standardele de subscriere, capacitatea de administrare a creditelor și procesele de colectare a debitelor;
- (l) programul ABCP prezintă politici și procese de colectare a debitelor care țin seama de capacitatea operațională și de calitatea creditului administratorului de credite și cuprinde elemente care diminuează riscurile legate de performanța vânzătorului și a administratorului de credite. În sensul prezentei litere, riscurile legate de performanță pot fi diminuate prin fixarea de praguri de declanșare bazate pe calitatea actuală a creditului vânzătorului sau a administratorului de credite, pentru a evita amalgamarea fondurilor în cazul în care vânzătorul sau administratorul de credite intră în stare de nerambursare;
- (m) estimarea agregată a pierderilor aferente unui portofoliu de active care poate fi achiziționat în cadrul programului ABCP ține seama de toate sursele de riscuri potențiale, cum ar fi riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanțelor;
- (n) dacă îmbunătățirea calității creditului furnizată de vânzător este dimensionată numai pe baza pierderilor aferente creditului, iar riscul de diminuare a valorii creanțelor este semnificativ pentru respectivul portofoliu de active, programul ABCP cuprinde o rezervă separată pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor;
- (o) nivelul necesar de îmbunătățire a calității creditului în cadrul programului ABCP este calculat ținând seama de informațiile istorice înregistrate pe parcursul mai multor ani, incluzând pierderile, incidentele de plată, diminuarea valorii creanțelor și viteza de rotație a creanțelor;
- (p) programul ABCP include caracteristici structurale în achiziționarea expunerilor pentru a diminua riscurile potențiale de deteriorare a calității creditului aferente portofoliului-suport. Aceste caracteristici pot cuprinde praguri de închidere specifice unui portofoliu de expuneri;
- (q) instituția evaluează caracteristicile portofoliului-suport de active, cum ar fi media ponderată a scorului său de credit, identifică orice concentrare a riscurilor asupra unui singur debitor sau a unei singure zone geografice și stabilește nivelul de granularitate al portofoliului de active.
- (3) În cazul în care revizuirea prevăzută la alineatul (2) litera (g) este asigurată de funcțiile de audit intern, de analiză a creditului sau de gestionare a riscurilor ale instituției, aceste funcții trebuie să fie independente de funcțiile interne ale instituției legate de gestionarea programului ABCP și a relațiilor cu clienții.
- (4) Instituțiile care au obținut aprobarea de a aplica abordarea bazată pe evaluări interne nu revin la utilizarea altor metode pentru pozițiile care se încadrează în sfera de aplicare a abordării bazate pe evaluări interne, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite ambele condiții următoare:
- (a) instituția a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că are motive întemeiate pentru a proceda astfel;
  - (b) instituția a primit aprobarea prealabilă în acest sens a autorității competente.

Articolul 266

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării bazate pe evaluări interne

- (1) Conform abordării bazate pe evaluări interne, instituția încadrează poziția care nu beneficiază de rating în programul ABCP sau tranzacția ABCP în una din clasele de rating prevăzute la articolul 265 alineatul (2) litera (e), pe baza evaluării sale interne. Poziției i se atribuie un rating derivat, care este identic cu evaluările creditului corespunzătoare acelei clase de rating, astfel cum se prevede la articolul 265 alineatul (2) litera (e).
- (2) În momentul în care este atribuit pentru prima dată, ratingul derivat în conformitate cu alineatul (1) se situează cel puțin la nivelul ratingului corespunzător investițiilor cu risc scăzut și este considerat ca fiind o evaluare a creditului eligibilă efectuată de o ECAI în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolul 263 sau cu articolul 264, după caz.

Subsecțiunea 4

Plafoane pentru pozițiile din securitizare

Articolul 267

Ponderea de risc maximă pentru pozițiile din securitizare de rang superior: abordarea de tip look-through

- (1) O instituție care cunoaște în orice moment compoziția expunerilor-suport poate atribui poziției din securitizare de rang superior o pondere maximă de risc egală cu ponderea de risc medie ponderată la expuneri care ar fi aplicată expunerilor-suport ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

(2) În cazul portofoliilor de expuneri-suport pentru care instituția utilizează exclusiv abordarea standardizată sau abordarea IRB, ponderea maximă de risc a poziției din securitizare de rang superior este egală cu ponderea de risc medie ponderată la expuneri care s-ar aplica expunerilor-suport în temeiul capitolului 2 sau, respectiv, capitolului 3, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate.

În cazul portofoliilor mixte, ponderea maximă de risc se calculează după cum urmează:

- (a) dacă instituția aplică SEC-IRBA, părții aferente abordării standardizate și părții aferente abordării IRB din portofoliul-suport li se atribuie ponderea de risc corespunzătoare abordării standardizate și, respectiv, ponderea de risc corespunzătoare abordării IRB;
- (b) dacă instituția aplică SEC-SA sau SEC-ERBA, ponderea maximă de risc pentru pozițiile din securitizare de rang superior este egală cu ponderea de risc medie ponderată a expunerilor-suport calculată conform abordării standardizate.

(3) În sensul prezentului articol, ponderea de risc care s-ar aplica potrivit abordării IRB în conformitate cu capitolul 3 include raportul dintre:

- (a) pierderile așteptate înmulțite cu 12,5 și
- (b) valoarea expunerii aferentă expunerilor-suport.

(4) În cazul în care ponderea maximă de risc calculată în conformitate cu alineatul (1) antrenează o pondere de risc mai mică decât pragurile de ponderare a riscului prevăzute la articolele 259-264, după caz, se utilizează prima dintre acestea.

Articolul 268

Cerințele maxime de capital

(1) O instituție inițiatoră, o instituție sponsor sau orice altă instituție care utilizează SEC-IRBA ori o instituție inițiatoră sau o instituție sponsor care utilizează SEC-SA sau SEC-ERBA poate să aplice, pentru pozițiile din securitizare pe care le deține, o cerință maximă de capital echivalentă cu cerințele de capital care ar fi calculate în temeiul capitolului 2 sau 3 în ceea ce privește expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate. În sensul prezentului articol, cerința de capital aferentă abordării IRB include cuantumul pierderilor așteptate asociate respectivelor expuneri, calculată în temeiul capitolului 3, precum și cuantumul pierderilor neașteptate.

(2) În cazul portofoliilor mixte, cerința maximă de capital este determinată prin calcularea mediei ponderate în funcție de expuneri a cerințelor de capital pentru părțile din expunerile-suport aferente abordării IRB și abordării standardizate, în conformitate cu alineatul (1).

(3) Cerința maximă de capital este rezultatul înmulțirii cuantumulului calculat în conformitate cu alineatul (1) sau (2) cu proporția cea mai mare a interesului pe care instituția îl deține în tranșele (V) relevante, exprimat ca procent și calculat după cum urmează:

- (a) pentru o instituție care deține una sau mai multe poziții din securitizare într-o singură tranșă, V este egal cu raportul dintre cuantumul nominal al pozițiilor din securitizare pe care instituția le deține în tranșa vizată și cuantumul nominal al tranșei respective;
- (b) pentru o instituție care deține poziții din securitizare în tranșe diferite, V este egal cu proporția maximă a dobânzilor în cadrul diferitelor tranșe. În acest sens, proporția dobânzilor pentru fiecare dintre diferitele tranșe se calculează conform literei (a).

(4) Atunci când se calculează cerința maximă de capital pentru o poziție din securitizare în conformitate cu prezentul articol, cuantumul integral al oricărui câștig rezultat din vânzare și al oricărei componente de dobândă care îmbunătățește calitatea creditului ce rezultă din tranzacția de securitizare se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

Subsecțiunea 5

Dispoziții diverse

Articolul 269

Resecuritizedări

(1) Pentru o poziție din resecuritizedări, instituțiile aplică abordarea SEC-SA în conformitate cu articolul 261, cu următoarele modificări:

- (a) $W = 0$ pentru orice expunere față de o tranșă din securitizare din cadrul portofoliului de expuneri-suport;

- (b) $p = 1,5$;
- (c) ponderea de risc rezultată este supusă unui prag de ponderare a riscului de 100 %.
- (2) Parametrul K_{SA} pentru expunerile-suport din securitizare se calculează în conformitate cu subsecțiunea 2.
- (3) Cerințele maxime de capital prevăzute în subsecțiunea 4 nu se aplică pozițiilor din resecuritzare.
- (4) Dacă portofoliul de expuneri-suport este alcătuit dintr-o combinație de tranșe din securitizare și alte tipuri de active, parametrul K_A este determinat ca fiind media ponderată în funcție de expunerea nominală a parametrilor K_A calculați separat pentru fiecare subgrup de expuneri în parte.

Articolul 270

Poziții de rang superior din securitizările IMM-urilor

O instituție inițiatoare poate calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziție din securitizare în conformitate cu articolul 260, 262 sau 264, după caz, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) securitizarea îndeplinește, după caz, cerințele pentru securitizarea STS prevăzute la capitolul 4 din Regulamentul (UE) 2017/2402, altele decât cele prevăzute la articolul 20 alineatele (1)-(6) din respectivul regulament;
- (b) poziția poate fi considerată ca fiind poziția din securitizare de rang superior;
- (c) securitizarea se bazează pe un portofoliu de expuneri față de întreprinderi, cu condiția ca cel puțin 70 % dintre acestea să se încadreze, din punctul de vedere al soldului portofoliului, în categoria IMM-urilor în înțelesul articolului 501 la momentul inițierii securitizării sau, în cazul securitizărilor reînnoibile, la momentul adăugării la securitizare a unei expuneri;
- (d) riscul de credit legat de pozițiile care nu au fost reținute de instituția inițiatoare este transferat prin intermediul unei garanții sau al unei contragarantii care respectă cerințele privind protecția nefinanțată a creditului prevăzute în capitolul 4 pentru tratarea riscului de credit conform abordării standardizate;
- (e) terțul către care se transferă riscul de credit este una sau mai multe dintre următoarele:
  - (i) administrația centrală sau banca centrală a unui stat membru, o bancă multilaterală de dezvoltare, o organizație internațională sau o entitate de promovare, cu condiția ca expunerile față de garant sau față de contragarant să se califice pentru o pondere de risc de 0 % în temeiul capitolului 2;
  - (ii) un investitor instituțional, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 12 din Regulamentul (UE) 2017/2402, cu condiția ca garanția sau contragarantia să fie pe deplin garantată cu numerar depozitat la instituția inițiatoare.

Articolul 270a

Pondere de risc suplimentară

- (1) În cazul în care o instituție nu respectă, din neglijență sau omisiune, cerințele legate de orice aspect important prevăzut în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402, autoritățile competente impun o pondere de risc suplimentară proporțională de cel puțin 250 % din ponderea de risc, limitată la 1 250 %, care se aplică pozițiilor relevante din securitizare în modul specificat la articolul 247 alineatul (6) sau, respectiv, la articolul 337 alineatul (3) din prezentul regulament. Ponderea de risc suplimentară crește progresiv, cu fiecare încălcare ulterioară a dispozițiilor privind obligația de diligență și privind gestionarea riscurilor. Autoritățile competente iau în considerare exceptările pentru anumite securitizări prevăzute la articolul 6 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/2402 prin reducerea ponderii de risc pe care altfel ar impune-o în temeiul prezentului articol cu privire la o securitizare căreia i se aplică dispozițiile articolului 6 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/2402.
- (2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a facilita convergența practicilor de supraveghere în ceea ce privește punerea în aplicare a alineatului (1), inclusiv prin prevederea măsurilor care trebuie luate în caz de încălcare a obligațiilor de diligență și de gestionare a riscurilor. ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Secțiunea 4

Evaluările externe ale creditului

Articolul 270b

Utilizarea evaluărilor creditului efectuate de ECAI

Instituțiile pot utiliza evaluări ale creditului pentru a determina ponderea de risc aplicabilă unei poziții din securitizare în conformitate cu prezentul capitol numai dacă evaluarea creditului a fost emisă sau aprobată de o ECAI în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

Articolul 270c

Cerințe aplicabile evaluărilor creditului efectuate de ECAI

Pentru a calcula cuantumul ponderat la risc ale expunerilor în conformitate cu secțiunea 3, instituțiile utilizează o evaluare a creditului efectuată de o ECAI numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) nu există nicio neconcordanță între tipurile de plăți luate în considerare în evaluarea creditului și tipurile de plăți la care instituția are dreptul conform contractului care dă naștere respectivei poziții din securitizare;
- (b) ECAI publică evaluările creditului și informațiile referitoare la analiza pierderilor și a fluxurilor de numerar, la sensibilitatea ratingurilor față de modificările ipotezelor pe care se bazează respectivele ratinguri, inclusiv performanța expunerilor-suport, precum și informațiile referitoare la procedurile, metodologiile, ipotezele și elementele-cheie care stau la baza evaluărilor creditului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. În sensul prezentei litere, informațiile sunt considerate a fi la dispoziția publicului dacă se publică într-un format accesibil. Informațiile care sunt puse numai la dispoziția unui număr limitat de entități nu se consideră a fi la dispoziția publicului;
- (c) evaluările creditului sunt incluse în matricea de tranziție a ECAI;
- (d) evaluările creditului nu se bazează sau se bazează parțial pe protecția nefinanțată furnizată de instituția însăși. În cazul în care o poziție se bazează, integral sau parțial, pe protecție nefinanțată, instituția tratează poziția respectivă ca și când ar fi o poziție care nu beneficiază de rating în vederea calculării cuantumulilor ponderate la risc ale expunerilor pentru această poziție în conformitate cu secțiunea 3;
- (e) ECAI se angajează să publice explicații privind modul în care performanța expunerilor-suport afectează evaluarea creditului.

Articolul 270d

Utilizarea evaluărilor de credit

- (1) Instituțiile pot decide să desemneze una sau mai multe ECAI ale căror evaluări ale creditului să fie utilizate la calcularea cuantumulilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu prezentul capitol (denumită în continuare „ECAI desemnată”).
- (2) Instituțiile utilizează evaluările creditului aferente pozițiilor lor din securitizare în mod coerent și neselectiv și respectă, în acest scop, următoarele cerințe:
  - (a) instituțiile nu utilizează evaluările creditului efectuate de o ECAI pentru pozițiile lor în unele tranșe și evaluările creditului efectuate de o altă ECAI pentru pozițiile lor în alte tranșe din cadrul aceleiași securitizări care pot să beneficieze sau nu de un rating acordat de prima ECAI;
  - (b) dacă o poziție face obiectul a două evaluări ale creditului efectuate de ECAI desemnate, instituțiile utilizează evaluarea creditului mai puțin favorabilă;
  - (c) dacă o poziție face obiectul a cel puțin trei evaluări ale creditului efectuate de ECAI desemnate, se utilizează cele mai favorabile două evaluări ale creditului. Dacă cele mai favorabile două evaluări sunt diferite, se utilizează cea mai puțin favorabilă dintre acestea;
  - (d) instituțiile nu solicită în mod activ retragerea ratingurilor mai puțin favorabile.

(3) În cazul în care expunerile-suport ale unei securitizări beneficiază de o protecție a creditului eligibilă, totală sau parțială, în conformitate cu capitolul 4, iar efectul acestei protecții este reflectat în evaluarea creditului unei poziții din securitizare efectuată de către o ECAI desemnată, instituțiile utilizează ponderea de risc asociată cu respectiva evaluare a creditului. Dacă protecția creditului menționată în prezentul alineat nu este eligibilă în temeiul capitolului 4, nu se ține seama de evaluarea creditului, iar poziția din securitizare este tratată ca o poziție ce nu beneficiază de rating.

(4) Dacă o poziție din securitizare beneficiază de o protecție a creditului eligibilă în conformitate cu capitolul 4, iar efectul acestei protecții a fost reflectat în evaluările creditului efectuate de către o ECAI desemnată, instituțiile tratează poziția din securitizare ca și când ar fi o poziție ce nu beneficiază de rating și calculează cuantumul ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu capitolul 4.

Articolul 270e

Punerea în corespondență a securitizărilor

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să pună în corespondență, în mod obiectiv și coerent, nivelurile de calitate a creditului prevăzute în prezentul capitol și evaluările creditului relevante stabilite de toate ECAI. În sensul prezentului articol, ABE efectuează, în special, următoarele:

- (a) realizează o distincție între gradele de risc relative exprimate de fiecare evaluare;
- (b) ia în considerare factori cantitativi precum ratele de nerambursare sau de pierdere și performanța istorică a evaluărilor creditului efectuate de fiecare ECAI pentru diferite clase de active;
- (c) ia în considerare factori calitativi precum gama de tranzacții evaluate de ECAI, metodologia sa și semnificația evaluărilor creditului pe care le efectuează, în special dacă aceste evaluări țin seama de pierderile așteptate sau de prima pierdere în EUR, precum și de plata fără întârziere a dobânzilor sau de plata finală a dobânzilor;
- (d) urmărește asigurarea faptului că pozițiile din securitizare cărora le este aplicată aceeași pondere de risc pe baza evaluărilor creditului efectuate de ECAI prezintă grade de risc de credit echivalente.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 iulie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”

10. Articolul 337 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 337

Cerința de fonduri proprii pentru instrumentele care sunt poziții din securitizare

(1) Pentru instrumentele din portofoliul de tranzacționare care sunt poziții din securitizare, instituția aplică pozițiilor sale nete, calculate în conformitate cu articolul 327 alineatul (1), o pondere egală cu 8 % din ponderea de risc pe care instituția ar aplica-o poziției din afara portofoliului de tranzacționare, conform titlului II capitolul 5 secțiunea 3.

(2) Atunci când determină ponderile de risc în sensul alineatului (1), estimările PD și LGD pot fi determinate pe baza unor estimări rezultate dintr-un model intern pentru riscurile de nerambursare și de migrație adiționale (denumit în continuare „model IRC”) al unei instituții careia i s-a acordat aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul specific aferent instrumentelor de datorie. Această alternativă poate fi utilizată doar cu aprobarea autorităților competente, care se acordă dacă respectivele estimări îndeplinesc cerințele cantitative pentru abordarea IRB prevăzute la titlul II capitolul 3.

În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite ghiduri privind utilizarea estimărilor PD și LGD ca date de intrare atunci când aceste estimări se întemeiază pe un model IRC.

(3) În cazul pozițiilor din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc suplimentară în conformitate cu articolul 247 alineatul (6), se aplică 8 % din ponderea de risc totală.

(4) Instituția însumează pozițiile sale ponderate care rezultă din aplicarea alineatelor (1), (2) și (3), indiferent dacă acestea sunt lungi sau scurte, pentru a calcula cerința referitoare la fondurile sale proprii pentru acoperirea unui risc specific, cu excepția pozițiilor din securitizare cărora li se aplică articolul 338 alineatul (4).

(5) În cazul în care instituția inițiatoare a unei securitizări tradiționale nu îndeplinește condițiile necesare pentru transferul unei părți semnificative a riscului prevăzute la articolul 244, instituția inițiatoare include expunerile-suport din securitizare în calculul său referitor la cerința de fonduri proprii, ca și cum aceste expuneri nu ar fi fost securitizate.

În cazul în care instituția inițiatoare a unei securitizări sintetice nu îndeplinește condițiile necesare pentru transferul unei părți semnificative a riscului prevăzute la articolul 245, instituția inițiatoare include expunerile-suport din securitizare în calculul său referitor la cerințele de fonduri proprii, ca și cum aceste expuneri nu ar fi fost securitizate și nu ține seama de efectul securitizării sintetice în scopul protecției creditului.”

11. Partea a cincea se elimină, iar toate trimiterile la partea a cincea se înțeleg ca trimiteri la capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402.

12. La articolul 457, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) cerințele de fonduri proprii pentru securitizare prevăzute la articolele 242-270a;”.

13. Articolul 462 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 462

Exercitarea delegării de competențe

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 244 alineatul (6) și la articolul 245 alineatul (6), precum și la articolele 456-460 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată, începând cu 28 iunie 2013.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 244 alineatul (6) și la articolul 245 alineatul (6), precum și la articolele 456-460 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 244 alineatul (6) și articolului 245 alineatul (6), precum și în temeiul articolelor 456-460 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la data la care actul a fost notificat Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu intenționează să formuleze obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 519a

Raportare și revizuire

Până la 1 ianuarie 2022, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea dispozițiilor din partea a treia titlul II capitolul 5, prin prisma evoluției situației de pe piețele securitizărilor, inclusiv din perspectivă macroprudențială și economică. Dacă este cazul, raportul este însoțit de o propunere legislativă și evaluează în special următoarele aspecte:

(a) impactul ierarhiei metodelor prevăzute la articolul 254 și al calculului cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor din securitizare prevăzute la articolele 258-266 asupra activităților de emisie și de investiții desfășurate de către instituții pe piețele securitizărilor din Uniune;

(b) efectele asupra stabilității financiare a Uniunii și a statelor membre, acordându-se o atenție deosebită potențialelor speculații pe piața imobiliară și interdependenței sporite între instituțiile financiare;

- (c) măsurile care ar fi necesare pentru a reduce și a contracara orice efecte negative ale securitizării asupra stabilității financiare, menținând, în același timp, efectul pozitiv al acesteia asupra finanțării, inclusiv posibila introducere a unei limite maxime de expunere pentru securitizări și
- (d) efectele asupra capacității instituțiilor financiare de a asigura un canal sustenabil și stabil de finanțare a economiei reale, acordându-se o atenție deosebită IMM-urilor.

Raportul ține seama, de asemenea, de evoluțiile în materie de reglementare din cadrul forurilor internaționale, în special de cele referitoare la standardele internaționale privind securitizarea.”

Articolul 2

Dispoziții tranzitorii referitoare la pozițiile din securitizare în sold

În ceea ce privește securitizările în cazul cărora titlurile de valoare au fost emise înainte de 1 ianuarie 2019, instituțiile continuă să aplice dispozițiile prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 5 și la articolul 337 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 până la 31 decembrie 2019 în versiunea aplicabilă la 31 decembrie 2018.

În sensul prezentului articol, în cazul securitizărilor care nu implică emiterea de titluri de valoare, trimiterea la „securitizările în cazul cărora titlurile de valoare au fost emise” se înțelege „securitizările pentru care s-au creat pozițiile din securitizare inițiale”.

Articolul 3

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 decembrie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

M. MAASIKAS